

VYTIŠ

Rev. John Bakanas,
41 Providence St.,
Worcester, Mass.

7-1-33
26

Drašuoliai Atsisveikina su Chicagiečiais

JUOKELIAI — GERIAUSI VAISTAI

Čigoniškai.

Čigonas užprašo savo kaimyną, ūkininką su žmona į kūmus. Šiedu paruošė užkandžių ir gėrimų ir nuvyko pas čigonus. Čigonai viską suvalgė ir išgėrė ir užsirūkę pypkes pradėjo dainuoti.

Susirūpinę kūmai paklausė:

— O kur gi kūdikis? Jau laikas į bažnyčią važiuoti!

— Et, ponulakai, — jis tik kitą met gims.

Tarškalienė ir Dardalienė susitikusios dalinasi žiniomis. Tarškalienės sūneliui Joneliui nusibodo tylėti, jis irgi nori šio to motinos pasiklausti, bet ji tuoj subara sūnų, sakydama:

— Jonai, vaikams galima tik tuomet kalbėti, kai suaugusieji tyli.

Jonelis pagalvojęs sako:

— Tai aš pradžiai belaukdamas...

Painformavo.

— Atsiprašau, pone kondukteriau! — teiraujasi pavėlavęs į stotį kelevis. — Ar traukinys, kuris ankščiau išeidavo 8 valandą, jau išėjo? Ar jis dabar ankščiau važiuoja?

— Taip, dabar tas traukinys važiuoja ankščiau. Ankščiau jis išvažiuodavo vėliau, bet vėliau jis vėl važiuos ankščiau.

Medžiotojo Sūnus.

Per aritmetikos pamoką mokytojas klausia Jonuko, vieno aistringo medžiotojo sūnaus:

— Na, Jonuk, jeigu tavo tėvelis šiandien nušovė vieną kiškį ir ryt nušaus du, tai kiek jis bus nušovęs iš viso?

— Labai daug, pone mokytojau! Jis tada pasakys, kad nušovė aštuonis kiškus, tris lapės ir vieną vilką.

Let Him Off With a Wisecrack.

JUDGE (in traffic court) — "I'll let you off with a fine this time, but another day I'll send you to jail."

DRIER — "Sort of a weather forecast, eh, Judge?"

JUDGE — "What do you mean?"

DRIVER — "Fine to-day — cooler to-morrow."

Hot Dog's Cousin.

Teacher was telling her class stories in natural history, and she asked if any one could tell her what a ground-hog was. Up went a little hand, waving frantically.

"Well, Carl, you may tell us what a ground-hog is."

"Please, ma'am, it's a sausage."

Rattler Psychology.

INSURANCE MAN (putting questions to cowboy) — "Ever had any accidents?"

"No," was the reply.

"Never had an accident in your life?"

"Nope. A rattler bit me once, tho."

"Well, don't you call that an accident?"

"Naw — he bit me on purpose."

Earnest Student.

TOMMY — "Grandma, if I was invited out to dinner, should I eat pie with a fork?"

GRANDMA — "Yes, indeed, Tommy."

TOMMY — "You haven't got a pie in the house that I could practice on, have you, Grandma?"

High Lights

OF THE

XXI CONVENTION

TUESDAY

THEATER, „Andriejaus Šelmystės“ at Immaculate Conception Parish Hall, 44th and California Avenue.

WEDNESDAY

CONVENTION DANCE at the Midland Club, 172 West Adams Street.

THURSDAY

BANQUET, Nativity B. V. M. Parish Hall, at 6812 S. Washtenaw Ave.

Bed of Glory

SON — "Ma, what's the idea makin' me sleep on the mantelpiece every night?"

MOTHER — "Hush, sonny, you only have to sleep there two more weeks and then your picture will be in 'Believe it or Not.' ---"

V Y T I S — The Knight

Published semi-monthly by the — Lietuvos Vyčiai — Knights of Lithuania.

Entered as Second Class Matter Oct. 23, 1915 at the P. O. at Chicago, Ill. Under Act of March 3, 1879. Accepted mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 Act of Oct. 3, 1917, authorized on April 12, 1921

Anthony L. Lapinskas — Editor

P r e n u m e r a t a :
Metams \$2.00
Užsieny \$3.00
Pavienio Numerio Kaina 20c.

S u b s c r i p t i o n R a t e s :
Yearly \$2.00
Foreign Countries \$3.00
Single Copy 20c.

Ivairiais Reikalais Kreipkitės:

" V Y T I S "

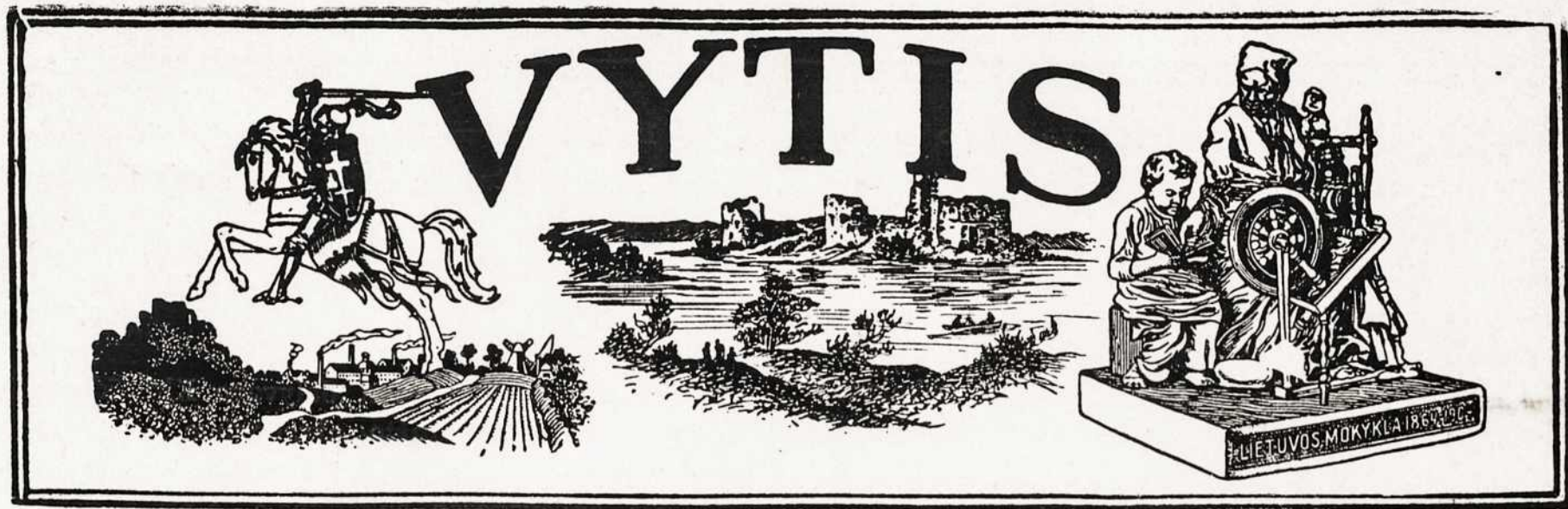
4736 So. Wood St.,
Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

4736 So. Wood St.,

Telephone Lafayette 6298

Chicago, Ill.

AMERIKOS LIETUVIŲ JAUNIMO ŽURNALAS

METAI XV.

LIEPOS- JULY 15 D, 1933

NO. 12 (352)

LIŪDI LIETUVIAI NETEKĘ DRĄSUOLIŲ.

Kapt. Steponas Darius

Leit. Stasys Girėnas

Per pėreitus penkioliką Lietuvos nepriklausomybės metų, nebuvo kito tokio įvykio, kuris suįdomintų visą Lietuvos tautą, ir šiapus ir anapus okeano, kaip mūsų didvyrių kapitono Stepono Dariaus ir Stasio Girėno pasiryžimas skristi iš New Yorko į Kauną. Liepos mėn. 15 d. vos saulutei apšvietus Amerikos šalelę, mūsų lakūnai pakilo su „Lituanica“ ir leidosi į tolimą kelionę siekdami naujų laurų Lietuvos tautai.

Appalėjo jie klastingą Atlantiką, tirštas miglas, audras ir šėlštančius vėjus, ir skrido oro bangomis prie savo laimikio. Vos trys šimtai mylių nuo tos vietos, kur lietuviai kupinomis džiaugsmo širdimis laukė atskrendančių mūsų didvyrių ir rengėsi jiems suteikti pergales vainiką, nukrito „Lituanica“ Vokietijoje, Pamario miške ir kartu su savim paėmė Stepono ir Stasio grangias gyvybes. Tiesa, lietuvių tauta jau appalėjo Atlantiką,

bet ji brangiai už tai užmokėjo: Lietuva neteko dviejų drąsių lietuviškų arų...

Savo atsišaukime Darius ir Girėnas aiškiai pasakė kad „Lietuvių tauta laukia iš savo sūnų drąsesnių žygių“. Suprato mūsų drąsūs arai, kad žodžiai be pavyzdžio nieko nereiškia, ir todėl nusprendė padaryti pradžią tam naujam darbui, ko jų supratimu reikalavo Lietuva.

Ne vienas sakys, kad tai buvo nepaprasti žmonės, kad drįso aukoti savo gyvybę tautos labui. Tai ne tiesa, abu visu kuom panašūs į kitus lietuvius, gal jų gyvenimas buvo šiek tiek skirtingesnis. Vienok tautos meilė juose buvo labai ugninga, ir ta meilė ugdė tą pasiryžimą pasiaukoti tautai koku nors būdu.

Šiandien liūdi lietuvių tauta netekusi savo jaunų didvyrių. Liūdi Lietuvių draugai įvertindami mūsų tautos sūnų žygi. Liūdi ir amerikiečiai, ta tautos dalis, kuri daugiausiai rėmė šį lakūnų pasiryžimą. Jei mes savo liūdėjimu norime įrodyti, kad mes gerbiame žuvusius lakūnus, tai lai jų pavyzdys paakstina mus pasekti jų pavyzdžiu. Lai Dariaus ir Girėno pasiaukavimas sustiprina kiekvieno lietuvių pasiryžimą būti nadingu savo tautai, ir pasauliui. Lai nuo šio įvykio kiekvienas tautietis atlieka savo tautines pareigas su didesniu sąžiningumu ir pasiaukojimu. Ir reiškiant lakūnams didžiausios pagarbos, lai bus įgyvendintas jų pačių troškimas, kad „Lituanicos“ pralaimėjimas — tegu auklėja jaunųjų lietuvių atkaklumą ir ryžtumą dirbti Tėvynės Lietuvos garbei.

— Dzidas Patrimpa.

MUSŲ LAKUNŲ — DRĄSUOLIŲ BIOGRAFIJOS

KAPITONAS STEPONAS DARIUS

Kapitonas Steponas Darius gimė 1896 m. sausio 9 d., Kubiškės kaime, Kvedarnos valsčiuje, Tauragės apskr. Tėvas mirė 1905 m. Po to, Steponas su motina, patėviu ir seserimis 1907 m. atvyko į Ameriką ir apsigyveno Newarko mieste, N.J. 1908 m. su tėvais persikėlė į Elizabethportą. Ten pradėjo eit mokslą. 1909 m. su tėvais persikėlė į West Pullman'ą, Ill. kur toliau tęsė mokslą. 1912 m. jis baigė pradžios mokyklą ir rudenį įstojo į Curtis High School. Mokėsi architektūros. 1916 m. (per tris ir pusę metus) baigė Harrison Technical High School. Tais pat metais įstojo į Lane Junior College inžinierijos skyrių.

1917 m., kai Amerika paskelbė karą Vokietijai, S. Darius įstojo į kariuomenę ir su 149-ju lengvosios lauko artilerijos pulku (42-ios divizijos sudėtyje) rugsėjo mėnesį pasiekia Prancūziją. Ten karo lauke 1918 m. buvo lengvai apnuodytas nuodingomis dujomis, o rugpiūčio mėn. kautynėse ties Paryžium buvo sužeistas. 1919 m. gegužės 10 d. išėjo iš kariuomenės.

1919 m. rudenį S. Darius prisideda prie Amerikos lietuvių savanorių organizavimo. Drauge su jais 1920 m. nuvyko į Tėvynę ir įstojo į kariuomenę.

1921 m. baigęs karo mokyklos 4-ją laidą, buvo pakeltas į leitenantus ir, pats pasiprašęs buvo paskirtas į karo aviaciją.

1922 m. jau pradėjo savarankiškai skraidyti lėktuvu.

Kapitonas S. Darius dalyvavo Klaipėdos sukilimo organizavime ir to krašto atvadavime. Už uolų pasidarbavimą p. Darius buvo Klaipėdos Krašto Gelbėjimo Komiteto apdovanotas aukščiausio laipsnio garbės medaliu.

1927 m. kapitonas S. Darius grįžo į Ameriką ir čia be to, dar išlaikė tam tikrus egzaminus profesinio lakūno laipsniui gauti.

Šeštadienio ryte, liepos 15 d., iš New Yorko išlėkė orlaiviu „Lituanica“ į Kauną ir liepos 17 d. anksti ryte, Pomiranjios miške, Vokietijoje, 400 mylių atstume nuo Kauno, užsimušė.

LEITENANTAS S. GIRĖNAS

Leitenantas Stasys Girėnas gimė 1895 metais taip pat Lietuvoje; Vytogalos kaime, Kaltinėnų valsčiaus, Raseinių apskr. Į Jungtines Valstybes atvyko 1910 metais.

Eilę metų ėjo mokslus, dirbo spaustuviėje.

Prasidėjo didysis karas. Lietuvos krašto nelaimė, atsidūrus tarp dviejų kariaujančių pusių, ir pagaliau žiaurios vokiečių okupacijos sunkumai erzino lietuvių dirksnius. Stasys Girėnas, būdamas jautrios širdies lietuvis, savanoriu įstojo 1917 metų spalio mėn. 17 d. į Jungtinių Amerikos Valstybių kariuomenę. Buvo paskirtas į 136-ją mokamąją eskadrilę, kurioje užbaigė karo aviacijos mechanikų kursus. Jau anais laikais Stasys Girėnas domėjosi aviacija. Bet pasauliniam karui pasibaigus, jis išėjo iš kariuomenės 1919 m. birželio mėnesį. Vėl grįžo į Chicagą.

Bet noras skraidyt padangėmis buvo per daug stiprus. Tad Stasys Girėnas Chicagoje pirmas iš lietuvių įsigijo lėktuvą; 1923 m. jis nupirko trivietį lėktuvą. Tais pačiais metais užbaigė lakūnų mokyklą ir nuo 1924 metų buvo profesiniu lakūnu.

Be to, dar jis mokė kitus skraidyti lėktuvu: tuo būdu jis net 52 žmones išmokė skraidyti. Iš tų jo mokinių lakūnų yra du mūsų tautiečiai Klimas ir ristikas Vydžius.

Amerikos Legiono Chicagos lakūnų postas (aviation post) 1931 metais surengė aviacijos šventę. Lakūnas Stasys Girėnas per tą šventę laimėjo gražią dovaną (lėktuvą ant žemės rutulio) už tai, kad lėktuvo motorą sustabdė, iš 1,000 pėdų aukščio nusileido į nurodytą (pažymėtą) vietą.

Kelionėje į Kauną, liepos 17 d. orlaiviui nukritus, S. Girėnas kartu su Dariumi užmuštas.

(Lakūnų Klišės Skolintos iš „Naujienu“)

Sveikiname L. Vyčių 21-mo Seimo Atstovus.

REDAKCIJA

LIETUVOS VYČIŲ 21-masis SEIMAS

Lietuvos Vyčių 21-mas seimas įvyks rugpiūčio mėn. 8, 9, 10 d. d. Chicago, Ill. Seimo rengimo darbas yra pavestas specialiai apskričio komisijai. Anot, tos komisijos vėliausių pranešimų, seimo dienotvarkė yra sekanti.

Pirmoji Diena, Rugpiūčio mėn. 8 d.

Tą dieną 9 val. ryto bus atlaikytos iškilmingos Šventos Mišios Gimimo Panelės Šv. Marijos Parapijos bažnyčioje, 6820 S. Washtenaw Ave. Po pamaldų apie 11-tą val. parapijos salėje įvyks 21-mo Seimo atidarymas. Atidaryme, kiek iki šiol teko jau patirti, žada dalyvauti daugelis mūsų visuomenės vadų ir kitų svečių.

Antrą valandą po pietų prasidės antroji seimo sesija ir tęsis iki šeštos valandos vakaro. Toje sesijoje Centro Valdybos nariai patieks savo atskaitas, ir kartu bus užbaigta pirmosios sesijos reikalai.

Vakare, apie 8 val. Nekalto Prasadėjimo Parapijos Salėje, prie 44-tos ir California Ave bus suvaidinta komedija "Andriejaus Šelmystės".

Antroji Diena, Rugpiūčio mėn. 9 d.

Seimo rytinė sesija prasidės 9:30 val. ryte toje pat salėje, kur įvyko vakarykščios sesijos. Po piet sesijos prasidės 2 val. po piet. Tai dienai seimo komisija yra pakvietusi porą asmenų, kurie prižadėjo paskaityti referatus (anglų ir lietuvių kalbomis) apie gyviausius mūsų organizacijos reikalus.

Vakare, apie 8:00 val. vak. Midland Club Salėje, 172 West Adams St. įvyks šokiai seimo atstovams pagerbti.

Trečioji Diena, Rugpiūčio mėn. 10 d.

Sesijos prasideda 9:30 val. ryte. Tos dienos seimo dienotvarkė bus užimta rezoliucijų svarstymu, komisijų pranešimais ir galų gale Centro Valdybos rinkimu.

Vakare 7:30 val. yra rengiama IŠKILMINGOJI VAKARIENĖ, kuri įvyks toje pačioje salėje, kur buvo laikomos seimo sesijos.

Įsidėmėtina Delegatams.

Visi atvykę delegatai į 21-mąjį Liet. Vyčių Seimą registruojasi Gimimo Pan. Šv. Parapijoje, 6820 So. Washtenaw Ave. Tuo pačiu metu kiekvienas delegatas užsimoka \$5.00 už ką kiekvienam delegatui bus suteikta nakvynė, pietūs per tris dienas, tiktai į visus parengimus ir delegato ženklelis.

Rengimo Komisija jau patyrė, kad kai kurios kuopos nori atsiųsti net ir svečių į šį seimą. Todel Seimo Rengimo Komisija prašo, kad tos kuopos nors atvirute praneštų tai komisijai, kiek žmonių atvažiuoja. Visais reikalais rašykite: B. Paliliūnaitė, 6149 So. Washtenaw Avenue, Chicago, Ill.

Visų atstovų registracija bus pradėta pirmadienį, rugpiūčio 7 d. Gimimo Pan. Šv. Parapijos Salėje.

— Rengimo Komitetas.

MUSŲ SVEČIAI IŠ LIETUVOS

Kun. Alfonsas Lipnickas

Šiais metais Amerikos šalėn suplaukė daug svečių šio krašto pažanga pasiždomauti susipažinti su šios šalies gyventojais, ir net užmegsti arba sustiprinti dabartinius santykius. Visai netikėtai ir L. Vyčiai susilaukė svečių: kun. Alf. Lipnicką ir adv. Gabaliauską su jo žmona. Koks buvo tų atstovų tikslas, ne visiems buvo aišku. Bet dabar

kuomet mūsų svečiai jau šiek tiek apsipažino su mūsų gyvenimu, tai mes tuo pačiu laiku spėjome patirti šį tą ir apie jų misiją.

Mūsų svečiai yra nepaprasti Lietuvos Kat. Jau-nimo Federacijos „Pavasario“ atstovai. Jie kartu su

savim atsivežė didžiai branginamą Lietuvos Vyčių ir „Pavasario“ Federacijos Vienybės Aktą, kuris buvo oficialiai proklamotas Kaune peraitą žiemą. Kiek jau patirta, tai šis Vienybės Aktas bus oficialiai įteiktas Lietuvos Vyčiams per 21-mą seimą. Kitais žodžiais, tie atstovai atvažiuavo sustiprinti ir tęsti darbą, pradėta 18-tam Vyčių Seime.

Adv. St. Gabaliauskas

Daug būtų galima pasakyti apie tos vienybės reikalingumą, jos gyvendinimo būdas, bet visa palikim iki po seimo, kuomet tas Vienybės Aktas bus oficialiai Vyčių priimtas. Dabar gi, tikimės, kad mūsų svečiai su dideliu pasiryžimu renka įspūdžius po šią šalį.

UGDYKIME SAVYJE LIETUVIŲ

Jaunimas, kad ir pasižymi lengvabūdiškumu — ne galvoja, kaip seniai apie kuriuos nors rimtus gyvenimo dalykus, vis dėlto negali būti toks vėjavaikiškas, kad rūpintųsi vien tik linksmybėmis. Idealistinis jaunimas negyvena vien dienos rūpesčiais: jei šiandien aš sotus, gražiai apsilikęs ir dar kur nors pasismagu, na, tai ir viskas tvarkoj ir gerai! Ne. Idealistinis jaunimas skiria savo jėgas tėvynei, nesitenkina tuo, ką šiandien turi, bet žiūri ateitin. Jis rūpinasi ir dirba tautos gerovei ir gyvena troškimu matyti savo tėvynę laimingą.

Kiekvienas jaunuolis — mergaitė ar vyras turi suprasti, kokiū būdu jis gali prisidėti prie tos gerovės kūrimo, kitaip sakant, suprasti savo pareigas — ką jis turi daryti tai savo tautos laimingai ateičiai.

Jaunimo pirmas uždavinys ir didžiausia jo pareiga — auklėtis, ugdyti savyje lietuvį.

Tautos laimingumas ir jos didybė priklauso nuo to, kiek fiziškai sveiki ir kokio būdo bus jos atskiri tautiečiai.

Auklėdamiesi jaunuoliai turi pirmiausiai atskirti gerą nuo blogo. Juk ne be to, kad lietuviai turi ir blogų ypatybių, kaip pav. girtavimas, ištyžimas, tingumas, bet šalia blogų nemažą ir gerų ypatybių. Apie tas visokeriopas ypatybes tiek mes patys žinome, kiek kiti apie tai mums pasako. Nėra abejojimo, kad tik gerąsias ypatybes reikia ugdyti ir plėtoti, o blogąsias slopinti ir negailestingai rauti su šaknimis lauk.

Kokios gerosios lietuvių ypatybės? Jau senovėj, kaip istorija pasakoja, lietuviai buvę sveiki, stiprūs ir ištvermingi vyrai. Atsiminkim, kaip Žalgirio mūšy, Lietuvos kariuomenė netekusi ginklų, rove su šaknimis medžius ir pliekė kryžiuokius. Sakoma, kad lietuvius pati gamta užaugindavo fiziškai tvirtus, nes kraštas senovėj buvo apaugęs giriomis ir priversdavo jos gyventojus su tomis nykiomis giriomis kovoti. Juk nebuvo tada tinkamų priemonių, o vis dėlto sodybas prasiskindavo didžiausiuose tankumynuose. Šitoj kovoj sakoma ir išaugdavo jie, kaip tie medžiai, tvirti.

Lietuviai buvę ir higieniški ir mėgdavo švarą. Tai taip pat prisidėjo prie jų sveikatingumo. Vienas vokiečių iš 1675 metų pasakoja, kad lietuviai dažnai eina pirtin. Svarbiausia esą karštoje pirty išsivanoję, ant palų su beržinėmis šluotomis, išidavę oran ir išsimaudydavę, kad ir labai šaltame vandenyje (eketėje). Toks staigus temperatūrų (šilumos į šalčio) pakeitimas kitiems būtų labai pavojingas, net greičiau mirtimi, o lietuviams — sveika. Esą jam (vokiečiui) ir panašioms toks maudymasis labai kenktų ir nors vokiečiai eidavo į pirtį (lietuvišką), tačiau išsivanoję nešokdavo į šaltą vandenį.

Tokie mūsų protėvių pavyzdžiai turi mus vilioti, rūpintis savo sveikatingumu. Pati gamta nebeišauklėja, kaip kad seniau būdavo, nes labai pasikeitė jos veidas; bet todėl dabar esama kitokių priemonių žmogaus fiziniams galioms plėtoti. Dabar tą galima atlikti per

sporto organizacijas. Todėl tenka priminti ir raginti, kad kiekvienas jaunuolis užsiimtų sportu.

Toliau, mes žinome, kad lietuviai buvo prisirišę prie savo paveldėtos žemės. Iškeliaudavo į svetimus kraštus tik didelės bėdos verčiasi ir labai nenoromis. Labai gerbdavo kunigaikščius, pav., žemaičiai Vytautą, prie kurio prisirišimas buvo ypač didelis.

Vokiečių Heilsberg iš 1800 m. pasakoja, kad lietuviai labai gerbę savo kunigaikščius ir, be to, buvo išbujojusi didelė tėvynės meilė. Lietuvis esąs labai prisirišęs prie savo žemės, kas gimdo jo visuomenišką pajautimą.

Tą senovės lietuvių ypatybę šių dienų jaunimas ypač turėtų pasisavinti. Seniau mūsų protėviai instinktyviai gerbdavo savo vadus — kunigaikščius, savo žemę. Jie jausdavo savo kunigaikščių didybę jiems ir pasiduodavo. Šiandieninio jaunimo pareiga ne tik mylėti savo kraštą, savo tautą, savo vadus, bet reikia suprasti, kodėl jis myli juos. Kitaip tariant, reikia mokėti sąmoningai mylėti.

To pasiekti galima skaitant ir mokantis mūsų tautos istorijos. Reikia žinoti, kokius priešus turėjo ir kokius vargus kentėjo mūsų tauta. Reikia žinoti svarbius tautos įvykius, kurie iškėlė jos didybę, žinoti vadų nuopelnus, kurie buvo tų garbingų vadų atlikti. Pagaliau žinoti ir tuos nelaimingus įvykius, kurie atnešė Lietuvai nelaimę, kaip kad pav., svetimųjų vargovėn patekimas. Tuos įvykius savo širdimi reikia pergyventi, tada tik praeities laimėjimai neš mums džiaugsmą ir viskas tai bus mums brangu, o iš nelaimių mokinsimės vengti praeities klaidų.

Vienas šių laikų didelis patriotas dėlto ir sako: istoriją mokyti, tai reiškia ieškoti ir rasti jėgų, kurios gimdo darbus tokius, į kuriuos mes žiūrime lyg į istorinius įvykius.

Jaunimas, rūpindamasis savo tėvynės ateitimi, veikia. O iš kur tam veikimui jis jėgų ras? — Iš savo tautos istorijos — iš to pažinimo ir kartu prie savo žemės, tautos ir jos vadų prisirišimo.

Esama nemaža ir kitų gerų lietuvių būdo ypatybių. Tie patys vokiečiai seniai yra pastebėję, kad lietuviai esą kantrūs ir greit nelaimėj artimui patarnauja. Dėkingas už mažiausią pagalbą, jam suteikta. Esąs nuširdus ir vaišingas. Mėgsta jie dainas, kurios skambančios prieš ir po darbo.

Lietuvaitės — geros namų šeimininkės, darbščios ir skaisčios. Taip pat mėgstančios dainas, gėles ir tekančias už savųjų.

Lietuvis esąs atsargus ir nesileidžia lengva pavojun stumiamas. Jis daugiau apgalvoja negu vokiečių, kuris dažnai neapgalvojęs, gaivališkai veikia ir įklimpsta.

Fizinė sveikata ir geras bei tvirtas būdas, tai kiekvieno atskiro žmogaus ir mūsų visos tautos laimės pamatai. Ugdykime savyje tuos privalumus, ugdykime savyje lietuvį.

KODEL L. VYČIŲ POZICIJA SUSILPNĖJO

Lietuvybės ateitis Amerikoje priklausys nuo čia augusio jaunimo, kadangi paskutiniaisiais laikais iš Lietuvos atvyksta vis mažesnis ir mažesnis skaičius emigrantų. Taigi ir rūpinantis apie lietuvių išlaikymą šioje šalyje, mes turėtume kreipti ypatingą dėmesį išauklėti čionykštį jaunimą lietuviškoje dvasioje.

Jaunimui auklėti geriausias įrankis yra jaunimo organizacijos ir draugijos. O tokių draugijų, neskaitant visokių pasilinksminimo klišių, mes turime vos porą: Lietuvos Vyčių ir Studentų. Lietuvos Vyčiai yra jau subrendusi organizacija, o studentų dar visai jauna. Lietuvos Vyčiai apima visą jaunimą abelnai, o studentų, tik moksleivius. Taigi plačiausia dirva lietuvių dvasiai sėti ir bus vyčiuose.

Lietuvos Vyčių praeitis labai graži. Savo laiku ši organizacija buvo skaitlinga nariais, buvo stipri ir daug nuveikė lietuvių labui. Vyčių kuopos radosi beveik visose Amerikos lietuvių kolonijose, kurios išauklėjo savo tarpe vadus, dabar dirbančius kitose draugijose. To fakto niekas negali užginčyti, nes beveik visi lietuvių senieji darbuotojai vienu ar kitu laiku priklausė prie vyčių.

Šiandien gi ši pagarbos verta organizacija yra gerokai nusilpnėjusi. Nebeturi tiek narių, kiek perietais laikais turėjo, turi nemažą skolą kurią užtraukė ankstybieji darbuotojai, mažiau savo tarpe veikėjų. Ir ne vienas gali paklausti kodėl tas įvyko? Ar jau ši organizacija atgyveno savo dienas? Ar ji jau tapo netikus čia augusiam jaunimui? Gal jau per sena? O gal ir per gera?

Čia augusio jaunimo tarpe lietuvių dvasiai skiepti Lietuvos Vyčiai buvo ir pasiliks tinkamiausia organizacija, nes užtenka tik perskaityti jos konstituciją ir mes būsim pilnai užtikrinti, jog ji buvo įkarta ant lietuvių ir doros pamatų. O kad ši organizacija gali patenkinti didesnę jaunimo dalį, tai nereikia ir abejoti. Ir šiais sunkiais krizės laikais yra kuopų, kurios būdamos kiek geresnėse apylostose ypatingai gerai gyvuoja.

Dabargi, pažiūrėkime į priežastis, dėl kurių mūsų organizacija turėjo nukentėti ir susilpnėti. Jos yra sekančios:

Keitimasis narių. Vyčiams tik įsikūrus, prie organizacijos priklausė beveik išimtinai iš Lietuvos atvažiuojantis jaunimas. Ir kadangi jos tvėrėjai ir pirmieji darbuotojai taipgi buvo iš Lietuvos atvykę, tai ir jiems veikti buvo daug lengviau ir darbas buvo daug pasekmingesnis. Taigi ir pati organizacija tuo laiku augo ir klestėjo. Gi per paskutinius kelius metus užsidarius iš Lietuvos emigracijai, daugiau lietuviško jaunimo neatvyksta. Tuo tarpu senieji vadai ir abelnai nariai paseno ir dauguma iš jų pasitraukė iš vyčių tarpo, gi jų vietas prisėjo užimti čia augusiam, nepatyrusiam jaunimui. Šiam keitimuisi vykstant organizacija labai susilpnėjo.

Trūkumas Vadų. Pastaruoju laiku vyčiuose pasireiškė ryškus trūkumas darbuotojų ir vadų. Dabartinius

vadus galima būtų suskaičiuoti ant pirštų. Neturint vadų ir darbuotojų savaime aišku, jog organizacijos veikimas silpnėja.

Kuopos Gyvena tik šiai Dienai. Nekurios kuopos išgyveno jau keliolika metų, bet per tą laiką neįstengė jokio žymesnio turto įsigyti, kas yra kenksminga pačiai organizacijai ir kuopoms. Jei kuopos iš pat pradžių būtų daugiau žiūrėję į ateitį, šiandien mūsų organizacija kitaip atrodytų.

Beveik visų Kuopų Gyvavimas priklauso nuo paviršutinių aplinkybių, k. a., dvasios vadų, parapijų. Yra lietuvių kolonijų, kur vyčiams dirva puikiausia, bet jie ten negali gyvuoti vien tik todėl, kad tenyščiai vadai jiems nepritaria.

Trūkumas Idealizmo. Čia augusio jaunimo tarpe labai ryškiai apsireiškia trūkumas idealizmo. Didelis skaičius jaunuolių prisirašo prie vyčių tikėdamiesi turėti vien tik gerus laikus. Gi susidūrus su svarbesnėmis sunkenybėmis ir trūkumais veikiai atsitraukia nuo jų.

Skolos. Keleri metai atgal, tų laikų centro valdyba užtraukė arba geriau sakant padarė didelę skolą, kuri pasidarė organizacijai dideliu apsunkinimu ne tik materialiai, bet ir moraliai.

Trūksta Visuomenės Paramos. Daugumoje visuomenė ir abelnai vadai labai šaltai atsineša į vyčius. Tas ypatingai pasireiškė per paskutinius kelius metus, ir suprantama tas vyčiams nepagelbėjo.

Sunkūs Bedarbės Laikai irgi prisidėjo prie susilpninimo šios organizacijos.

Galų gale įvairios kitos priežastys, kurias būtų sunku visas išvardinti.

Ir štai dalinai tapo suminėtos priežastys, kurias praėjusieji kenkė ir kenkia mūsų organizacijos gyvavimui, o kad organizacija dar ir dabar yra stipri, tas parodo, jog ji turėjo būti pastatyta ant gerų pamatų. Norint gi šią organizaciją dar labiau sustiprinti, mes pirmiausia, be atidėjimo, turime prašalinti virš minėtus trūkumus.

To dar neužtenka. Kad sutraukus čia augusį jaunimą į organizacijas reikia jis tam prirengti. Ir atsižvelgiant, kaip amerikizacijos darbas yra varomas mokyklose, teatruose ir kitur tėvai ypatingai turėtų pradėti kvėpti lietuvių dvasią savo vaikams iš pat mažens. Turėtų kalbėti su jais namuose vien tik lietuviškai. Paaugus jiems, leisti juos į lietuviškas mokyklas, kad pramoktų lietuvių rašybos ir istorijos.

Užaugus jaunuoliams-tėvai turėtų visais būdais raginti juos stoti į lietuviškas draugijas, dar geriau vyčius. Tuomet organizacijos, ypatingai vyčiai, taptų galingesnė, turėtų geresnį organą, daugiau ir geresnių vadų, dar daugiau narių. Gi jaunimas priklausydamas prie šios organizacijos ne tik pats taps išauklėtas lietuviškoje dvasioje, bet taipgi jis skleis lietuvių nepriklausančiųjų tarpe.

GILTINĖ SIENOJE

Kai susitinka keli draugai, tai visada prasideda kalbos apie įvairius nuotykius. Vienas pasakoja tą, kitas kitą, čia linksmą, čia liūdną įvykį. Bet kartą draugų būrely kilo mintis pasidalinti pačiais baisiausiais nuotykiiais, kuriuos kam teko pergyventi. Ir Jonas Kurklys, laisvės kovų dalyvis, papasakojo štai kokį atsitikimą.

— Tai buvo per kovas su lenkais. Mūsų kuopa laikė užėmusi barą šalia Gardino. Bolševikai skubiai traukėsi lenkų spaudžiami. Mes buvom pasiruošę lenkus sutikti ugnim, kas vėliau, deja, ir įvyko. Bet tai čia neturi svarbos. Mūsų štabas stovėjo senam dvare. Rūmus iš visų pusių supo tankus parkas. Dvaro šeimininkų nebuvo, nes jie pabėgo nuo besiveržiančių bolševikų drauge su lenkų kariuomene.

Dvaro prižiūrėti buvo likęs tik ūkvedys, senas, žilas vyras, iš mažens ten augęs ir gyvenęs. Atsimenu, kaip dabar, pirmą naktį tam dvare. Apačioj, didžiojo rūmų salėj buvo štabo būstinė. Salė buvo gražiai papuošta senoviškais kilimais, baldais ir paveikslais. Bet mes neturėjom laiko visu tuo labiau susidomėti, nes ėjo visokių gandų, kurie vertė rūpintis daugiau savo saugumu, negu rūmų brangiomis senienomis. Vakare, pasiskirstę budėjimo valandas, nuėjom gulti. Ukvedys miegoti nurodė kelis kambarius antram aukšte. Dežuruoti man teko jau po vidunakčio, todėl kelias valandas ramiai pailsėjau. Pažadintas jaučiausi atgavęs jėgas ir linksmai nusileidau į apačią pareigų eiti.

Naktis buvo rudeniškai tamsi, tačiau tiek dvaro kieme, tiek rūmuose buvo tylu ir ramu. Sėdėjau prie stalelio, ant kurio buvo pastatytas lauko telefono aparatas. Retkarčiais aparatas suskambėdavo ir ateidavo pranešimai, kurie nebuvo per daug raminančio pobūdžio. Jau aušo rytas, kai išgirdau kažką skubiai iš viršaus besileidžiant laiptais. Durys triukšmingai atsidarė ir į salę bėgte bėgo jaunas leitenantas Kuosa, mano padėjėjas. Veidas jo buvo baltas, kaip popieris, akys išsiplėtusios iš baimės, visas jis drebėjo, negalėdamas nė žodžio ištarti.

— Kas tau yra, Juozai? — skubiai paklausiau susijaudinęs. — Tu sergi?

— Ne! — sunkiai kvėpuodamas atsakė Kuosa. — Aš ko tik iš proto neišsikrausčiau!

— Tad sakyk, kas yra? Ko taip išsigandai?

— Ten, viršuj, mano kambary, vaidinasi! — ne savo balsu ištare jis.

Tai išgirdęs, negalėjau susilaikyti garsiai nesusi juokęs.

— Ką, vaiduoklių išsigandai? Na ir karys gi tu!

— Nesijuok! — jau kiek ramiau atsakė jis. — Ir tu iš kambario išbėgsi, tokią baidyklę pamatęs.

Daviau aš jam išgerti truputį konjako ir papirosą. Tas jį greitai atgaivino. Užsitraukęs kelis dūmus, jis ėmė pasakoti:

— Pats žinai, nesu koks ypatingas bailys, tuo labiau karo metu fronte. Būdamas ginkluotas ir iš vakaro nuėjęs gult, pasidėjau ant kėdės, šalia lovos, už-

taisyta revolverį. Kai atsiguliau, bematant, užmigau, nes baisiai buvau nuvargęs. Pabudau tik dabar, prieš kokią valandą. Pramerkiu akis — ir manau, kad sapnuoju: tamsiam kambary, per du žingsnius nuo lovos, stovi didžiulė šviesi giltinė. Aiškiai matyti įdubę akių skylės, dantys, krūtinės šonkauliai, kojos ir rankos. Griebiau revolverį ir sušukau: kas čia, nes šausiu! Bet giltinė stovėjo nejudėdama, rodydama savo ilgus dantis ir žiūrėdama tuščiomis akių skylėmis. Šokau iš lovos prieš jos — ir smarkiai atsimušiau į sieną. Giltinė buvo čia pat prieš manęs. Uždegiau degtuką, žiūriu — kambary nieko nėra. Maniau, kad man tik pasivaidino akyse iš miego. Užpūčiau degtuką — ir vėl tamsoj atsistojo prieš mane giltinė. Taip gerą valandą vis degiau degtukus ir pūčiau: šviesoje kambary nieko nebuvo, o tamsoj — stovėjo negyva giltinė. Negalėdamas ilgiau iškęsti, nusileidau žemyn pas tave.

Kuosos pasakojimas man atrodė tikras juokas.

— Na, gerai, — sakau aš jam, — dabar jau vėlu, nes visai prašvito, o kitą naktį aš eisiu į tą kambarį miegoti.

Per visą dieną aš nepraleidau progos iš Kuosos pasityčioti ir vis klausinėjau, gal jis jau mato ateinančius lenkus. Kuosa pyko, keikėsi ir mane baugino. Galų gale sulaukėm vakaro. Užkandus, Kuosa paliko salėj dežuruoti, o aš su žvake rankose ir paruoštu revolveriu nuėjau į vaiduoklių kambarį. Gerai apžiūrėjau visus kampus, palovį — niekur nieko įtartino nebuvo. Atsiguliau, pasidėjau šalia revolverį ir užgesinau žvakę. Valandėlę pagulėjau užmerktomis akimis. Pamažu praveriu akis ir jaučiu šaltus šiurpulus strėnose: per du žingsnius nuo manęs stovi giltinė, atstačiusi dantis. Nieko nelaukdamas, stveriu mauzerį ir suvarau kelias kulkas į giltinę, bet ši kaip buvo, taip ir paliko stovėti nejudėdama, tik atrodė, kad ji visa kiek sudrebėjo. Su pasišiaususiais plaukais šokau iš kambario ir nubėgau pas Kuosą?

— Ką, matei? — paklausė jis.

— Taip, mačiau! — vos ištariau aš.

Naktį praleidom drauge su Kuosa apačioj. Kai išaušo diena, nuėjom užkeikto kambario pažiūrėti. Mūrinėj sienoj buvo keliose vietose nuo mano šūvių nubyrėjęs tinkas. Stipriai sudaviau į tą vietą šautuvo būže. Pasigirdo duslus aidas, rodąs, kad sena lyg būtų buvus tuščia. Pradėjom sieną ardyti. Tai nebuvo sunku, ir po kelių minučių tinke pramušėm skylę, iš kurios ėmė byrėti... žmogaus kaulai! Nustebę pasižiūrėjom vienas į antrą: kas čia galėtų būti per paslaptis? Pasišaukėm ūkvedį ir papasakojom visą nuotikį, parodydami rastą skylę sienoj ir kaulus. Tada ūkvedys atsakė:

— Iš tiesų, ponai, dvare iš senų laikų ėjo kalbos, kam šiame kambary vaidinasi. Todėl čia niekas nemiegodavo, nes bijodavo giltinės, kurią naktimis matydavo. Bet dvaro šeimininkų šeimynoj buvo padavimas, kad prieš kelis šimtus metų vienas dvaro valdovas sugavo pas savo jauną žmoną meilužį, kurį iš keršto liepė gyvą įmūrinti į sieną. Dabar matau, kad šis padavimas yra

tikra teisybė: čia matom nelaimingo meiluzio kaulus!

Ir ūkvedys nusiėmė skrybėlę. Ir mes pakėlėm kepures, tarytum, būdami tiesioginiais seniai buvusios tragedijos liūdininkais.

— Bet kaip čia galėjo rodytis giltinė?

— Dabar lengva dalyką išaiškinti, — atsakė ukvedys. — Iš skeleto kaulų ėjo fosforas, kurs, prasimušdamas pro ploną tinko sluoksnį, tamsoj švietė; iš to ir susidarė stovinčios giltinės vaizdas!...

Po kelių dienų iš dvaro išėjom, bet aš niekad nepamiršiu, ką iš ten pergyvenau, pamatęs naktį šviečiančią giltinę! — baigė savo pasakojimą Kurklys.

— „M. R.“

Vytauto Muziejaus Statymo Rėmėjams Amerikoje.

Tokio gražaus ir išpūdingo pastato kaip kad yra baigiamasai Vytauto Muziejus Kaune, Lietuva dar neturėjo. Net didmiesčiai, kaip Vilnius ir Ryga, pavydės Kaunui tokio puošnaus trobėsio. Iki šiol Lietuva neturėjo muziejaus, kuriame tilptų tautos brangi muziejinė medžiaga. Tat Vytauto Muziejaus statymas yra svarbus kultūros laimėjimas.

Nuostabiausia yra tai, kad tas milžinas muziejus yra statomas visuomenės aukomis, o ne vien valstybės lėšomis, nes visuomenė geidžia tuomi pagerbti Vytauto Didžiojo atmintį, sujungiant praeitį su dabartimi.

Aukavusieji šiam tikslui dolerį ar daugiau gauna atmintinį pažymėjimą su Vytauto paveikslu. Paaukavusieji 50 litų ar daugiau bus įrašyti į „Aukso Knygą“ ir gauna diplomą šelpėjo, rėmėjo, ar labdario. Pavarėdės 100 asmenų, daugiausiai paaukavusių, bus iškaltos marmuro lentoje. Muziejaus statybai yra surinkta ir išleista apie 1,500,000 aukų. Tai reiškia apie du trečdaliu viso darbo. Muziejaus statybą geidžiame baigti šiais metais. Tat pasiskubinkime prisidėti prie statybos darbo: aukos yra priimamos Lietuvos Konsulatuose New Yorke ir Chicagoje.

— P. Žadeikis.

DRAUGIŠKA ARBATĖLĖ.

Liepos mėn. 14 d. „slauname“ Cicero mieste, jaučioje Šv. Antano parapijos salėje, Moterų Sąjunga ir L. Vyčiai suruošė mažą arbatėlę susipažinimui su svečiais atvykusiais iš Lietuvos. Tų svečių tarpe radosi ponai Gabaliauskai, kun. A. Lipnickas, kun. A. Deksnys, kun. Šermukšnis, p-lė Rugytė, kun. Matulaitis, o visi kiti daugumoje buvo namiškiai. Arbatėlės programa, su mažomis išimtimis susidėjo iš kalbų. Protarpiais susirinkusius palinksmo ponia Juozaitienė ir ponas K. Sabonis, Chicagos mylimas dainininkas. Kalbeles kartais ir labai trumpas, pasakė svečiai iš Lietuvos ir mūsų vadai, tiek iš Sąjungiečių tiek iš Vyčių.

Rengėjai šios arbatėlės yra dėkingi kun. Vaičiūnui už širdingą priėmimą po savo pastogę, o atsilankiusiems taria ačiū už malonios nuotaikos palaikymą.

— Strazdas.

AR MĖGSTI MAUDYTIS?

Retai sutiksi jaunuolį, kuris nemėgtų maudytis. Nebent jau koks suskretęs, apsileidęs ar šiaip palėgėlis. Maudymasis tai vienas sveikiausių ir smagiausių vasaros malonumų. Kaip smagiai žmogus jautiesi karšta vasaros dieną pasimaudęs, nusiplovęs prakaitą ir purvus!

Vanduo ne tik nuplauna kūną, palaiko švarą, bet taip pat ir grūdina, stiprina sveikatą. Išmintingai, sumaniai vandens maudyklėmis besinaudojant, žmogus papranta prie oro atmainų, tampa atsparus ligoms ir įvairiems kenksmingiems veiksniams, ne taip greit peršala. Harmoningi judėsiavandenyje, pagreitina ir pagilina kvėpavimą, kraujo apytaką, gaivinamai veikia įvairius organus ir bendrai visą kūną. Plaukimas vandenyje, tai puiki gimnastika kuprotam, sukrevintam nugarkauliui atitaisyti. Tai ypač turėtų atminti besimokąs jaunimas, ilgomis valandomis palinkęs sėdįs prie knygos. Be to besimaudant naudojamos tyru oru ir skaidriais šviešiais saulės spinduliais. Stipresnės sveikatos asmens maudosi ištisą vasarėlę beveik kasdien, iki vėlaus rudens. Tokiu būdu jie sustiprina kūną ir prirenka jėgų ir gyvenimo džiaugsmo ilgiems žiemos mėnesiams, kad paskui vėl apie gegužės mėn. vidurį, ar vėliausiai pabaigą, pradėjus maudynių sezoną ir užbaigus net rugsėjo mėn. pabaigoje.

Ypač mokantieji plaukioti vandenyje puikiai jaučiasi. Plaukioti turėtų išmokti kiekvienas jaunuolis.

Neišmintingai, nesumaniai naudojamos maudyklės kartais gali atnešti daugiau žalos, negu naudos. Kad sveikai, naudingai galėtume maudyklėmis naudotis, pravartu žinoti, kaip sveikatos mokslas pataria maudytis, kada galima maudytis, kaip elgtis pasimaudžius ir t. t.

Geriausią maudytis sveikam, gerai nusiteikusiam. Nepatartina maudytis susijaudinusiui; blogam ūpe, nesveikai jaučiantis. Po nemiegotos nakties, sunkaus darbo, ruvargusiam, nusilpusiam maudytis, taip pat nevertėtų, nebent prieš maudynę pasilsėjęs. Nesveika maudytis tuojau po valgio, ypač sotesnio. Maudytis neblaviame stovyje, ne tik nesveika, bet ir pavojinga: galima prigerti. Paupiu ar paežeriu nereikia greit bėgti, o paskui greit nusirėdžius kristi vandenin. Maudyklėn reikia eiti neskubant, nusirėdyti reikia taip pat iš lėto, kad bent kiek atvėsus. Prieš įeinant vandenin kai kas mėgsta truputį apsipurkšti, apsipilti vandeniu, o paskui šoka vandenin. Sušilusiam, neatvėsusiam iškart galva žemyn šokti šaltan vandenin yra pavojinga. Galima sąmonės nustoti ir prigerti.

Vandenyje reikia nuolat judėti, plaukioti. Be judėsių vandenyje ilgiau stypsoti nesveika. Nesveika taip pat ir per ilgai būti vandenyje. Vidutiniškai kiekvienu kartu būnama vandenyje apie 5 — 10 minučių. Antrą vertus, tai pareina nuo plaukiko sveikatos, vandens, oro šilumo ir pan. sąlygų. Jei yra šalčiau, pasimaudžius reikia rankšluočių visą kūną iššluostyti, ištrinti ir tuojaus apsilvilkus truputį pavaikščioti. Šiltesnėmis dienomis, išlipus iš vandens, galima ore vaikščioti švelniai kūną braukyti, kol nudžius. Po to, jei yra laiko ir noro, šiek tiek „pasikepti“ saulėje.

— Plaukikas.

MEILĒS BAROMETRAS

Dr. Motiejus X., dar jaunas, bet jau spėjęs pasižymėti moksle, gyvenimo filosofijos profesorius, ilgą laiką, dienomis ir naktimis, dirbo prie savo išradimo. Darbas buvo sunkus, reikalaujantis didelio proto įtempimo, bet profesoriaus triūsas ir pastangos nenuėjo niekais. Po trijų mėnesių kruopštaus darbo išradimas buvo gatas. Tai buvo ne tai į laikrodį, ne tai į barometrą panašus instrumentas, kuris tiksliai rodė žmogaus meilės bei prisirišimo laipsnį. Šis „meilės barometras“ žymėjo septynis meilės jausmo laipsnius: lengva meilė simylėjimas, švelni, bet tikra meilė, karšta meilė, audringa meilė, ugninga meilė, akla, nežinanti ribų meilė ir meilė stipri, kaip mirtis.

Laikydamas instrumentą rankoj, profesorius atsargiai įėjo į miegamąjį kambarį, kur ilsėjosi, giliai įmigus, jo žmona. Mokslininkas, nežiūrintis vėlaus laiko, ryžosi savo išradimą išmėginti. Jis tyliai palietė aparatu žmonos petį. Aparato rodiklis suvirpėjo ir apsisusto ties pirmu laipsniu — lengva meilė (įsimylėjimas).

Profesoriui pasidarė sunku ant širdies. — Nieko stebėtino, — pamanė sau, — iš kur čia gali būti karšta, ugninga, jeigu visą laiką buvau užsiėmęs savo išradimu ir savo vargšei žmonelei tiek mažai teskirdavau dėmesio. Mažai ja rūpinasi, nesistengiau surasti jai pramogų... Ne, taip toliau būti negali! Daugiau dėmesio žmonelei!

Su tokiais mintimis išvargęs po sunkaus darbo profesorius nuėjo gulti.

Sekančią dieną mokslininkas, grįždamas iš paskaitų parnešė savo žmonai puikų gėlių buketą, o per pietus pradėjo jai kalbėti meilūs komplimentus, lyg įsimylėjęs jaunuolis. Išeidamas po pietų iš namų, profesorius meiliai atsisveikino žmonele, pabučiavo į abi rankas ir pasiūlė vakare nueiti į teatrą, ar kitaip kaip linksmiau praleisti laiką...

Kada tos pačios dienos vakare žmona atsigulė ir užmigo, profesorius, kiek susijaudinęs, vėl atsargiai prisiartinio prie lovos ir palytėjo aparatu žmonos petį. Profesoriui sparčiau pradėjo mušti širdis — „meilės barometro“ rodiklis apsisusto ties laipsniu: švelni, bet tikra meilė.“

Toks netikėtas pasisekimas dar labiau paskatino profesorių užsiimti savo žmona ir skirti jai daugiau dėmesio. Jau kitos dienos rytą profesorius išsiskubino į

miestą ir nupirko žmonai pusę tuzino šilkinių kojinių, gintarinį apirankį, auskarius ir kitų moterų mėgiamų dalykų. Susirūpino profesorius daugiau ir savo išvaizda — apsikirpo, nusiskuto, nusipirko naują skrybėlę, kaklaraištį ir net pagalvojo, ar nevertėtų nueiti padaryt manikiūrą.

Profesorius bemaž kas naktį, žmonai užmigęs, tikrino jos meilės laipsnį, ir „meilės barometro“ rodiklis diena iš dienos rodė vis geresnius rezultatus. Praslinkus porai dienų, aparato, rodiklis jau rodė karštą meilę, toliau audringą ir pagaliau nežinančią ribų meilę...

— O vistiek moteris reikia pažinti ir mokėti su jomis apsieiti! — galvojo išradėjas patenkintas, kad per taip trumpą laiką pasiekė tokių rezultatų: lengva meilė — paprastas prisirišimas virto audringa, nežinančia ribų meile.

Tokią meilę ir prisirišimą negalima neįvertinti. Profesorius nusprendė su savo mylima žmona pasivažinėti po užsienius, kad davus jai progos prasiblaškyti po nuobodus kelurių metų šeimininio gyvenimo.

Taip nusiteikęs profesorius pareiškė apie savo sumanymą žmonai. Po poros dienų buvo atlikti visi formalumai ir pasiruošta kelionei, bilietai buvo nupirkti tiesiai į Italiją.

Sekančią dieną, atlikęs paskutinius pasiruošimus, profesorius parėjo namon ir linksmas įėjo į miegamąjį kambarį. Uždegė šviesą ir vos neapalpo iš išgąščio: žmonos lova tuščia. Pažvelgęs arčiau, ant naktinio staliuko pastebėjo laišką. Drebančiom rankom atplėšė profesorius voką ir jame rado šitokio turinio raštelį:

— Tau bedirbant prie savo išradimo, prieš porą savaitių, susipažinau su vienu labai gabių dailininku. Iš karto mano širdy atsirado prie jo kaž koks keistas jausmas. Dabar jau pajutau, kad negaliu be jo gyventi, kad mano meilė jam nežino ribų... Dovanok man, bet priversta esu paklaustyti savo širdies. Būk laimingas! Sudiev.

Mano „meilės barometras“, pasirodo, iš tikrųjų, yra vykęs išradimas! — tarė pats sau, karčiai nusišypsojęs, mokslininkas. — Deja, jis nepasako, ką būtent, moteris myli? Tokio instrumento turbūt, niekas pasauly nepajėgs išrasti...

— „Mūsų Rytojus“

Kokių esama Amerikoj golfistų!... Jiems nėra jokių kliūčių.

A CENTURY OF PROGRESS AT CHICAGO

Many Nations Display their Progress.

Eighteen foreign nations, European, Oriental, American, North and South American, are participating in A Century of Progress, either officially or by private enterprise. The picturesque parade runs from the towering masts of the Norwegian training ship Sorlandet, in which the descendants of the Norse sea rovers cruise the icy North Atlantic, to the Moroccan Village, a section of ancient Africa set down beside Lake Michigan.

The government buildings give a serious review of history and achievement, while the foreign villages — mostly privately operated — give the moving spectacle of life as it is lived in far-off countries. The Mexican Village shows community life emerging from the primitive on this continent. The Belgian Village, with its reproductions of medieval buildings, shows the ancient civilization of Europe and the Streets of Paris present a lively section of the Latin Quarter of today.

Japan and China show the Orient of today and of yesterday in groups of pavilions that are government contributions. Spain and the Ukraine give their color to the show of nations in pavilions that are private enterprises.

The British Empire is represented by a great show by Canada while the Irish Free State displays its industrial and artistic progress. Outstanding among individual exhibits from England are the Royal Scot train, and the Burroughs-Wellcome scientific exhibit. The schooner Bluenose from Nova Scotia, champion deep-sea racing fisherman, is moored on the Fair's lake shore.

Important government buildings are those of Italy, Sweden, Egypt and Czechoslovakia. The Danish government has sent an interesting astronomical exhibit to the Hall of Science where Italy also has a separate scientific and historical exhibit.

Smallest nation of them all has brought to the Fair an exhibit of profound interest to the Western world. The Dominican Republic has erected on Northerly Island a model of the Columbus Memorial Beacon which is to be erected off the harbor of Santo Domingo by the member nations of the Pan-American Union.

The Great Number of Visitors.

Attendance for the first month, May 27th to June 27th at the Chicago World's Fair — A Century of Progress — was 2,464,413. For two weeks after the opening the attendance averaged 60,000 a day. The third week the average jumped to 81,000 a day and the fourth week it went to 112,251 a day.

In its first month the Chicago World's Fair of 1893 had 1,050,000 paid admissions.

Biggest day in the first month of A Century of Progress was June 23rd, Finnish Day of Scandinavian week, with 139,452. Next was June 18, featured by the Kiwanis International assembly, with 132,490. Visitors' registration book in the Sears Roebuck building near the North Entrance on June 25th had more than 150,000 entries including visitors from sixty-four different foreign countries and registrations from every state in the United States and every province in Canada.

How Much Does it Cost to See A Century of Progress?

For \$16.65 an adult can see everything that is to be seen at A Century of Progress. This includes going into every pay concession and Midway amusement. Add to this a \$3.00 observation ride in dirigible balloon, a \$3.00 airplane ride and a 50c. boat tour of the lagoons and the total is \$23.15. A child under 12 years old can do the entire Fair, including all pay attractions, for \$12.05.

This is the officially tabulated, outside total.

What actually happened was that the 2,464,413 visitors who paid gate admission to the Exposition in its first month, May 27 to June 27, spent \$2,500,000 among the concessions, and average of a dollar each, in addition to their 50c. admission (25c. for children under 12 years). The attendance for the first month was more than was expected.

The gate admission of 50c. for adults and 25c. for children includes eighty-five exhibition buildings and features and eighty-two miles of exhibits.

This should put a final quietus on wild guesses as to what it costs to see the World's Fair.

The Radio Loud Speaker System.

Largest system of radio loud speakers ever hooked up together covers the 424 acres of A Century of Progress. One hundred and eighteen loud speakers are distributed through the World's Fair. Six hundred miles of buried wires carry the 1,350 watt electric power. At every point in the Exposition grounds the music and the Fair announcements are heard and microphones can be hooked directly to the loud speaker system to pick up musical entertainments.

Five different programs may be given simultaneously in different parts of the Exposition. Loud speakers of the system that may be interfering with a musical or other event may be temporarily patched out. The three control rooms employ seven announcers and twenty-five operators, the largest staff of any single radio station in the world.

Primary purpose of the public address system of A Century of Progress is entertainment and news service in the Exposition grounds. The system can

be connected directly with any outside station or network but in most cases the national services have brought in their own pick-ups to cover news.

The entertainment is music exclusively. No talking whatever is done except the Fair's announcements. Much of the music is brought in from outside from famous orchestras of the air. Cooperation has been given by putting the advertising in one spot on programs so the Exposition control rooms repeat simply the name of the program sponsor and drop out on the rest of the selling talk, filling in from the control room until the music starts again.

Electrical transcriptions and programs originated by the Fair public address system also are used. The Fair itself is a field of musical novelties. Singing gondoliers, quartettes, orchestras, choruses and bands may be picked up at almost any hour. Some of the features thus heard at the Fair have been offered time on the big chains.

Announcements of the days events at the Fair are given three times daily at 9:30 a. m., noon, and 6:00 p. m. At 8:45 p. m. the next day's features are announced.

Emergency calls for visitors have been limited to serious necessities, such as a lost child, or illness requiring immediate notification of a visitor in the Fair. On the opening day more than 2,000 inquiries were broadcast for worried patrons, the number of calls enforcing limitation of the service to real emergencies. Calls for visiting doctors to get in touch with patients outside average twenty a day. Relatives of more than 300 persons lost or needing help in Chicago were found in the Fair in the first month by the public address system's cooperation with the Chicago police department.

Code message system is used for official messages to the Fair public service staff. At a special musical note the Fair police and guides come to attention to hear a code message which follows. In this way a drive may be cleared for ambulance without excitement or disturbance. A serious fire is practically impossible at the Fair but on the few occasions when the Expositions fire department has been called out to extinguish a rubbish smudge behind a building the public address system has prevented alarm by giving the explanation as soon as the fire engine's siren was heard.

The system was installed at the Exposition by the Electric Acoustic Corporation of Fort Wayne, Ind. Chief engineer is Rockwell Gray. Director of the system for the Fair is D. E. Northam of Chicago.

— A. P.

Knights of Lithuania Boat Excursion

Sunday, August 13, 1933

Again the Knights of Lithuania of Chicagoland extend a sincere welcome to all their members to participate in the Annual Sea Ride on Lake Michigan. The excursion will head for the city of Milwaukee, famous for its beer and pretzels.

The sponsors of this gay excursion assure you a real good time. Lovers of dancing will be able to dance on the fast waves without charge. The crooners and opera stars will have a very good chance to exercise their vocal cords. And, just think, what a relief this trip will be to the convention delegates who had three days of hard work.

The price for the privilege to participate in the boat excursion is only \$1.50. No more, no less. The boat leaves the Navy Pier at 9:45 and returns at 10:00 P. M. Two hours of shore leave is permitted in Milwaukee. Get your tickets from the K of L members in advance, or call Republic 4631.

— Jack L. Jatis.

BEAUTIFUL STAR

When sunset yields to conquering foe,
To soothing darkness, sadly and slow,
Lo, gracefully thy gleaming light,
Beams forth its joy at dawn of night.

— F. A. Raugas.

CLOVER

The dew of night upon thy leaves,
Rests silv'ry in the cooling breeze,
And smiling moon high up, aloft,
Gleams down with beams ever so soft.

And in that gentle breeze of night,
Low 'neath the pale moon's tranquil light,
Thine dew-kissed leaves adorn with care,
With fragrance sweet, the mystic air.

And thence in turn the mystic air,
Pervades with blessedness so rare,
A dormant soul in deep quiescence,
With odour fresh, and soothing essence.

The soul thus then disturbed anew,
From slumber deep by clover dew,
Revels in joy; for it has found,
That God alone can be profound.

— F. A. Raugas.

MY BID FOR IMMORTALITY

O Chance! Is it by thee,
I hold a bid for immortality,
Thus passing my life below,
As an abnormal being, or so,
That I absorbed am in genius mine alone,
Which makes my heart alike a fire and stone?!
Oft I pause in my efforts of genius great,
And ask myself: If greater things are not at stake.
Than posing and playing for poetry
While bidding for a modest immortality?!
Shall my bust be honored or shall my name,
Alone bring eternal fortune or fame...
These are dry musings and I must confess:
About these things I think not or feel but purely guess.

— Plytaitis.

LIET. DIENA PAS. PARODOJ.

Dažnai buvo kalbama, kad kuomet atsidarys ŠIMTMEČIO PASAULINĖ PARODA Chicagos šimto metų gyvavimo sukaktuvėms paminėti, tai toje parodoje būsianti ir Lietuvių Diena. Retas, kuris tenorėjo tikėti, kad tai ištikrųjų įvyks. Nežiūrint, kad Lietuvių Dienos komitetas tikrąjį darbą pradėjo labai vėlai, vienok žadėtoji Lietuvių Diena įvyko. Tat ir neprošali būtų tarti žodis kitas apie tą didžiulę dieną ir tas iškilmes, kurios sutraukė dešimtis tūkstančių lietuvių iš visų Amerikos kampų, net ir iš Europos.

Lietuviai Rinko Savo

Karalaitę.

Kadangi Lietuvių Dienos Komitetas, sekdamas kitų tautų pavyzdžiu, nusprendė, kad Lietuvių Dienos iškilmėse reiktų pamatyti gražiausią lietuvaite, tai per kelis mėnesius buvo tęsiamas didžiulis konkursas. Tikslas buvo išrinkti tipingiausią ir gražiausią lietuvaitę visam pasauli. Liepos mėn. 12 d. Knickerbocker Viešbuty įvyko „Karalaitės Šokiai“, kuriuose pirmą kartą pasirodė Lietuvių Dienos Karalaitė. Ta laiminga mergaitė buvo jauna ir graikšti IEVA PAULEKIUTĖ, paeinanti iš seniausios lietuvių kolonijos Chicagoje. Žinoma, šokiai, dar pirmi tokie lietuvių istorijoje, pasisekė puikiai.

Liepos Mėnesio Šešiolikta Diena.

Galų gale prislinko ta taip visų laukiama diena — Liepos mėn. 16 d. Senas ir jaunas, žilas ir plikas, silpnas ir stiprus, pabudęs tą rytą iš miego, skubiai taisyti, valgė pusryčius ir skubinosi į Chicagos Pasaulinę Parodą, į Lietuvių Dieną. Kiekvienas norėjo ten būti laiku ir užimti sau geresnę vietelę. Kaip gi nevažiuosi, jei visi kasdien kartoja, kad tokios dienos Amerikos lietuviai savo gyvenime niekadoms nematė ir greit nematys.

Apie pirmą valandą po piet Mokslų Salės aikštelė buvo pilna. Matėsi svečių iš įvairiausių Amerikos miestų, o tų svečių tarpe — įvairių luomų, profesijų ir pažiūrų žmonių. Vos 2:15 po piet pasigirdo įžanginiai programo atidarymo žodžiai. Pats programos susidedas iš kalbų, dainų, muzikos, šokių ir sporto, nusišesė iki 6 val. vak. Dalis programo buvo perduodama visai Amerikai per Amerikos radio tinklus.

Iš kalbėtojų puikias kalbas pasakė prof. Senn, Wisconsin Universiteto profesorius, B. K. Balutis, Lietuvos Ministeris Jungtinėms Valstybėms. Baigiantis programui buvo atsilankę ir Illinois Valstybės gubernatorius Henry Horner ir Springfieldo vyskupas J. Griffin. Abu pasakė po trumpą kalbelę.

Jungtinis Chicagos choras, vedamas Ant. Pociaus gražiai ir galingai sudainavo visą eilę gražių dainelių, kurios be abejo susirinkusiems patiko geriau, negu kitos programo dalys. Pianu akompanavo pianistas Bijanskas.

Be Jungtinio Choro solo dainavo art. J. Babravičius, p-nia Bartušienė, p-nia Steponavičienė, p-nia Giedraitienė ir p-lė E. Sadauskaitė, kuri su Babravičium padarė geriausio įspūdžio.

Chicagos lietuvių Jungtinis Simfonijos ir Šv. Kazimiero Akademijos orkestras keliais atvejais griežė lietuviškas melodijas ir J. Karnavičiaus lietuvišką rapsodiją.

Šokius išpildė Šv. Kazimiero Akademijos mergaičių baletas, „Jaunoji Birutė“ ir Juozaityti ir Malkiutė. Vietomis šokiai buvo truputį nevykę, bet ką darysi, kad taip vėlai tepradėta ruoštis šiai parodai.

Programui užsibaigus dar buvo atlikta keletas vandens sporto numerių. Kadangi lietus buvo tuo metu aplankęs parodą, tai šio sporto pažiūrėti susirinko neperdidžiausias žmonių būrys.

Tą pačią dieną laike pirmosios programo dalies, Chicagos Lietuvių Doktorų Draugija perstatė du sveikiausiu Chicagos ir apielinkės vaiku: V. Tumošaitę ir A. Kuplauską. Jiems įteikta dovanos ir tinkami pažymėjimai.

Daug Žadėta, bet Neištesėta.

Lietuvių skyriaus komisija savo garsinimuose žadėjo perstatyti susirinkusiems daug pasižymėjusių asmenų iš lietuvių tarpo. Rodos, jei neklystu, tai devyniasdešimtas nuošimtis visų pažadų buvo neišpildyta.

Trumpiausiai, ir gal būt visai teisingai, tą dieną galima pavadinti vykusia „Lietuviška Gegužyne“. Toje dienoje taip pat buvo atvaizduota trūkumas tolerantiškumo, tiek pas vienus, tiek pas kitus.

— Svečias.

IEVA PAULEKIUTĖ, Lietuvių Dienos Karalaitė.

Council Activities

CICERO, ILL. Council 14.

What little news there has been about Council 14 of Cicero is probably forgotten. It is evident that very little is known about its activities at present. Depression played its part in the council and caused minor disturbances; but none that could keep the council from functioning socially. We have had our socials and dances which were attended by members of the Chicago Councils, and there were many affairs sponsored by the Chicago councils which our members attended.

The most recent affair, our yearly beach party, was held at Beverly Shores, Indiana. It was so successful that the members are asking for another. The weather was conducive to real fun, and to insure the participants a good time the council supplied them with enough beer. everybody came home cooked, happy, and tired.

The council's next major social function will be a gala dance either in the latter part of September or the early part of October. A committee has been selected to give them ample time to make preparation for a successful dance.

Efforts were made to organize an indoor baseball league among the Chicago district councils, but the plans did not materialize. Cicero would have been represented by a formidable squad. The players now play with St. Anthony Holy Name team in a local league.

Our clubroom is open every night and many interesting pinochle games are played there.

DID YOU KNOW THAT:

Our council has started a drive for new members. Each member is required to bring in at least one prospective member.

Our vice-president John Daniels has taken over the responsibilities of president of our council. Let's give John a hand.

Our meetings are attended mostly by the weaker sex, and are they interesting (Which the meetings or the girls?)

Carol Palos was sick after the beach party. (Don't tell us it was the sun burn, Carrie.)

"Vince" Balsis has doctor's orders not to eat cucumbers and chocolate ice-cream. (No more two on each finger, hey Vince?)

Our former eminent custodian of the clubroom "Joey Bright-eyes" Valulis is seriously thinking of moving out to Marquette Park.

"Johnny Anchor Aweigh" Dabasinskas was up in a crows nest during a terrific rain storm. He says that whenever the lightning would strike the lightning rod which was three feet away, he would light his cigarette on it. (Wotta man).

"Tony" Zayas and "Whitie" Shemetulskis are not twins.

— Wanter Pinshell.

WESTVILLE, ILL. Council 85

After reading many interesting articles about the activities of the other councils, we too wish to join the parade and bring along news of some of the things we've been doing since the first of the new year.

The Westville K of L's are a good deal like the renowned Napoleon — "Small but mighty." Although our ranks have been lessened considerably, and the personnel of the club has changed very much during the past two years, we are still doing things. Two of our delegates (self-appointed) have even announced their intentions of attending the K of L Convention.

On Palm Sunday, in accordance with an old custom, the Club and Choir presented a Passion Play, „Piloto Duktė“, which was directed by Miss Carp, our organist. About three weeks later, an American comedy — drama, "Yimmie Yonson's Yob", was given by the Club. Both affairs were successful and the proceeds of both were for the benefit of the church.

On the 18th of June, our Rev. Father J. Paukštis, gave us the keys to the Parish grove, where we gave an out-door Bazaar, this too for the benefit of the Parish. After an afternoon of games, contests, songs, etc., the Bazaar was concluded in form of a dance at the Parish hall. The music was furnished by one of the town's best orchestras. This affair required lots of work and preparation, yet the members who strained numerous nerves and muscles to make Bazaar a success, feel well repaid.

On St. John's Day, our Rev. Father J. Paukštis was honored by a surprise visit at his home directly after High Mass by members of the K of L Club and Choir. Father was presented with a gift amid a shower of sincere best wishes in honor of the occasion.

Now we're completing plans for the annual K of L outdoor picnic, where we'll revive many of the old Lithuanian folks songs and dances just as the honorable K of L's before us did.

In order to keep up the spirit and good work of the Club, we too are trying to get new members. Form letters telling about the Club's aim, dues, benefits, etc., have been sent to all eligible members of the Parish. We're hoping that many will heed our call.

Joan Yesunas.

BROOKLYN, N. Y. Council 41

As there was nothing outstanding in social activities during the past month, perhaps the space should be devoted to some of the notables and active members of our club.

Ponas William Peckaitis upon reading and hearing rumors that our Jack Sharkey is planning to retire soon is desperately wandering about in search of a strong Lithuanian heavyweight, who might take Sharkey's place

and thus keep the heavyweight championship of the world in the Lithuanian clan. Thus far William has ventured into such countries as Lithuania, Latvia, Germany, and Russia trying to find someone with the goods. At present William is trying his luck in AFRICA. Lots of luck William!

James Grigalis, our honorable James is spending his evenings practicing on the ping-pong table. The lad from Wyoming is practicing rather diligently and seems to be way ahead of the rest of the boys. Mr. Mazeika, our democratic president, thought it wouldn't be a bad idea to have Jimmy in some of the tournaments. It seems that Jimmy has all the goods. (The ball, net, rackets, tables, etc.)

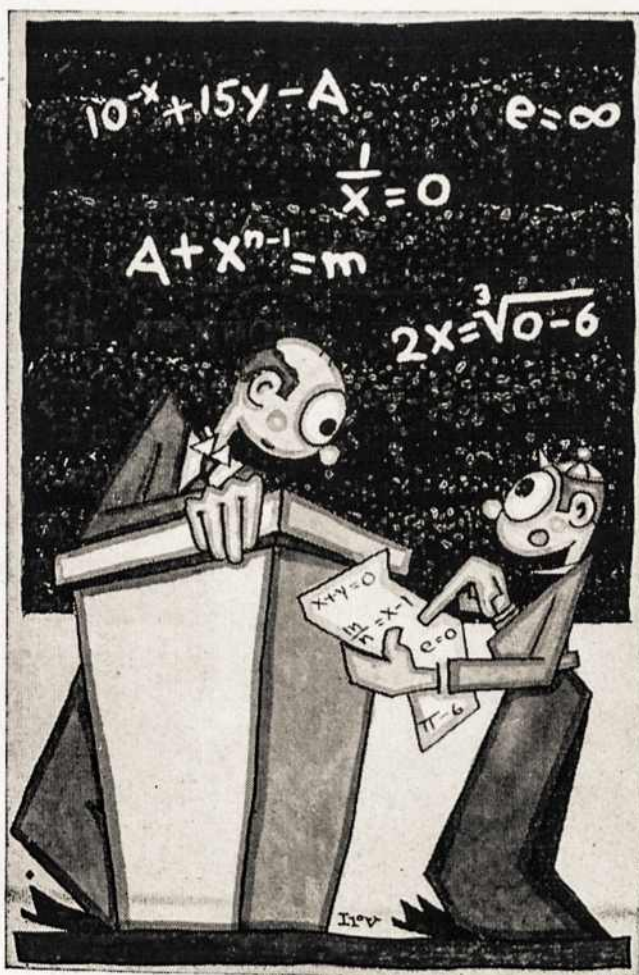
Mr. Antanas Samolonis our newly knighted member seems to have a rather hard time in convincing members that he is not "Singing Sam, the Barbersol Man."

Senor Edw. Valentine seems to be a rather strange fellow, lately. He works overtime about four times a week; brings his own lunch to the "island" on Saturdays; and attends park concerts on Sundays. Perhaps Adele can explain the reason?

Mons. Joseph Lugauskas, (Lithuania's Paderewski from Kaunas) tells me he got a big scare lately when someone approached him and asked him if he would be willing to part with his old fiddle for \$7,000.00. Then again where have you ever seen a Lith. make such a sacrifice! (Mr. Steve Charnetskis, tells me he took \$2.00 for it last week).

Senorito Michael Galchus, the South American "Gaucho" has many interesting adventures to relate to anyone desiring to listen to Latin tales.

One little girl who deserves a BIG HAND is Miss Sue Unguraitis because she is always late in seizing things off the table. (Use your foot the next time, sue!) — J. M.

Figuring the expense of the 21st Convention

ROCHESTER, N. Y. Council 93.

The moon rose Sunday night June 4 and shone down on Eismont's Inn where the members of Council 93 had assembled for their Semi-Annual Party.

Although only a small percentage of our members were present, one could see that everybody present was out for a good time and that nothing could interfere with making this another successful party.

Dancing was first on the program. The beautiful ball-room, for which Eismont's Inn is noted, was very beautifully decorated and dimly lit with indirect colored lights which lent a mysterious atmosphere that everybody could feel, and which made the dancing very delightful.

To avert a near riot, dinner was served a bit early. Some of our big eaters, namely: Nellie, Joan, Florence, Isabelle, Slicks, Gus, and Jurlen insisted that dinner be served at once as they had not eaten anything since dinner and were very hungry. On the other hand Milly Parks, Dot, Julia, Al. Remington, Tony, and Al. Shukis, insisted that dinner be served later as they first wished to work up a good appetite by dancing a bit longer. However, the hungry ones had the President on their side and dinner was served earlier.

The chicken dinner was very delicious and was enjoyed by everyone. In fact, it was best that we had received at any of our previous parties. One unusual thing about this dinner was that everybody was very quiet while eating. There was no boisterous talking; everybody was just eating and remarking "what-a-meal." Dancing was held up a bit as nobody could move — they were so full. We saw George and Joe unloosen their belts a few notches.

We also found out why people hate to hear crooners. Slicks did the vocal parts for the orchestra. It sounded like a cat and dog fight. We hope to dissuade him from singing in the future.

The highlight of the evening was Collins' becoming a man again. He broke his resolution and now drinks beer again. "Honey" still sticks to pop except when he has a cold. Of late, we have noticed that he has been having an unusually lot of colds and he always keeps treating them.

About 2 A.M. the moon was still shining, only now it was shining on a desolate scene as the merry-makers had left and were on their way home to rest up from the strenuous party. And thus ended another successful Semi-Annual Party for Council 93.

— "Four Horsemen."

CLEELAND, OHIO. Vyčių Išvažiavimas.

Liepos 16 d. Liet. Vyčių 25 kuopa turėjo savo pirminį šių metų išvažiavimą Huntington Klonyje. Visi nariai susirinko prie Lietuvių salės 9 val. ryte ir sėdę į automobilius, dainuodami lietuviškas daineles, nuvažiavo į paskirtą vietą. Visi turėjo smagius laikus.

Pribavus į išvažiavimo vietą, vieni krante žaidė, kiti maudėsi, o vakare ėjo vakarieniauti. Tikrai buvo smagu matyti jaunimą apsieinant be jokio gėrimo, juokaujant, žaidžiant tarp savęs. Tie, kurie mėgsta išsi-

traukti, tik dabar susiorganizavo savo kliūbą ir paliko jaunuolius vienus, kurių tikslas yra kultūrinis veikimas.

Vėliau atvažiavo pp. Salasevičius ir Kuzinas pasiūrėti, kaip jaunimas linksminasi. Salasavičius atvežė užkandžio, kaip tik tuo laiku kai jaunimas buvo išalkęs. Apie 8 val. vakaro ėmė skirstytis, kalbėdami apie kitą išvažiavimą, kuris rengiamas Liepos-July 30 d.

Komisija kuri darbavosi prie šio išvažiavimo surengimo buvo Anelė Grigalevičiūtė ir Viktoras Počkauskas.

ELIZABETH, N. J. Council 52.

Last month the N. Y. — N. J. District sponsored a Track Meet. Believe it or not, but Elizabeth did come out as the winning team. Therefore, once again dear ol Lizzie claims to have the best Lithuanian athletic team in New Jersey.

The Track Meet certainly was not won by any particular individual, but by real team work. However, due credit for their efforts must be given to Z. Gawalis, E. Narkey, S. Richkus, and Margaret Gutauskis. Other Elizabethan sportmen deserve praise also.

The Elizabethans will never forget their greatest competitors — the Brooklynites. One certainly has to admire their ability and courage. No wonder Brooklyn won second place.

Now, a word to the Elizabethans. As a very close friend of the Elizabeth council, I have always waited to see your accomplishments in other fields of activity, and I think you ought to do so this fall. See that the Elizabeth council becomes a little more active, and believe me...

— I. C. U.

CHICAGOS ASKRIČIO VYČIŲ DIENA.

Dažnai man norėjosi pamatyti, kaip linksminasi Amerikos jaunimas. Gavęs Amerikos lietuvių laikraščius Lietuvoje dažnai skaitydavau, kad jaunimas Amerikoje mėgsta šokti. Na ir kodel nešokti, manydavau sau, jei visa yra kaip reikiant. Vienok pats, prisipažinsiu, tam netikėjau. Sulaukęs netikėtos progos vykti Amerikon šią vasarą, nutariau perstitikrinti ar teisybė ar ne, ką laikraščiai rašo.

Pasisupęs septynias dienas ant Atlantiko priplaukiau New Yorką, o vėliau pavažiavęs apie 20 valandų uždusiu New York gelžkelio atsiradau Chicagoje. Neteko net progos pakvėpuoti Chicagos oru, kaip liepos mėn. 4 d. mano malonūs giminaičiai, įsisdinę mane į savo forduką nuvežė į Vytauto Parką, kur suruošta Vyčių Diena. Iš tiesų, pasakysiu, kad tai tikrai ir buvo jaunimo diena, nes paaugusių žmonių išskiriant Chicagos kunigus, beveik, nesimatė.

Pasiūrėjęs sporto rungtynių, žaidimo panašaus į "Laptų" žaidimą traukiau link šokių estrados. Pastovėjęs ten valandėlę kitą perstitikrinau, bet ne visai, kad jaunimas mėgsta šokti. Nesinori girtis, bet ir Lietuvos jaunimas taip galėtų ištisas savaites šokti bet jei šios šalies jaunimas pamėgintų polkutes taip pašokti, kažin kaip ilgai ištesėtų.

— Jack L. Jatis.

Už kiek laiko prasidėjo dainų programos, kuri išpildė „Dainos“ choras po vadovyste p. J. Saurio. Buvo ir keletas trumpų kalbėlių pasakyta. Tos kalbėlės man patiko, bet už vis maloniau buvo man matyti savo jauną parapijoną kun. A. Lipnicką neseniai atvykusį iš Lietuvos. Buvau benoriš su juo žodį kitą pasišnekėti, kaip tas mažas kunigiukas ir kai kurie Vyčių vadai dingo. Kai kurie man pasakojo, kad jie buvo nuėję trupčiuką užkąstį. Apsukęs porą kartų apie šokių estradą, pasijutau beesas visai netoli tos vietos kur fotografas ėmė susirinkusiųjų paveikslus. Vėl buvau besiantinas prie kun. Alfonso, kaip iš netyčių jis visai pradingo.

Jei kas klaustų, kaip man patiko Vyčių Diena, tai aš, storai ir drūtai, pasakyčiau — gerai. Man tokios pramogos patinka, ir pasidainuoti, ir pasišnekučiuoti, kiek tavo širdis nori. Kad taip galėčiau šioje šalėje pasilikti, tai būtinai taip padaryčiau.

— Panevėzietis.

WORCESTER, MASS. Council 26.

At our regular meeting several important items were discussed, among them the long-awaited outing to Nantasket Beach to be held on July 23, 1933. Now the joy and merriment of the party is nothing but a sweet memory of the good times we had.

Baseball is another important topic in our club. So far our manager has secured games with some of the fastest teams in our locality. Our boys seem to be doing very well; they have only one defeat and a number of victories. The members of the council wish the baseball team much luck. By the way, the reporter says, attend the games and give your team the necessary moral support.

Any council having a baseball team and willing to play a game with council 26 please communicate with our manager Victor Stolulonis, 9 Bradley St., Worcester, Mass.

Did you know that a tennis tournament is under way in our council? Well, be sure to participate; somebody was whispering the other day that many trophies are being imported from somewhere.

Until we meet again — „Labučių“.

— "Vic."

CHICAGO, ILL. COUNCIL 112.

No doubt you have heard that the coming convention will be held in Marquette Park, that is in the domicile of Council 112. Well, we are ready to welcome the guests. Whether you're going to enjoy your stay in Chicago or not certainly will depend, to a great extent, upon the hospitality of the Marquette Park members, because they have offered more housing facilities than any other council.

Yes, yes, we are still playing ball. In spite of the set backs our team received this summer, we will complete the season.

Recently our council received an invitation to play Detroit, but since the question hinged on finances, the invitation was declined. A game with the Westville Council is still a prospective one.

Surinko Antanas Šaulietis.

Mirė Kan. Kazimieras Pakalniškis — Dėdė Atanazas.

Liepos 1 d. Raudėnų miestely, Žemaitijoje, mirė vėl vienas senosios kartos ir Lietuvos atgimimo kovų dalyvis kan. Kazimieras Pakalniškis. Vėlionis savo raštais visuomenei plačiai buvo žinomas Dėdės Atanazo vardu, kuriuo jis pasirašydavo.

A. a. kan. Kaz. Pakalniškis gimė 1886 m. Gelgaudiškio km., Salantų valšč., Telšių apskr. Mokėsi Liepojuj. Kunigų seminariją baigė Kaune ir gavo kunigo šventinimus 1909 m. Po to buvo vikaru Mosėdy, Akmenėj, Teneniuos, Žvingiuos. Nuo 1916 m. klebonauja Raudėnuose ir čia baigė šios žemės kelionę, palikdamas didelius savo darbo vaisius.

Vytauto Gatvė Prahoje.

Prahos miesto taryba, dr. Zenklio pasiūlymu, ypatingai geriams praeities ir dabarties santykiams su Lietuva pažymėti, nutarė pavadinti vieną Prahos gatvių Vytauto vardu.

Išrado Nepaprastą Stiklą.

Vienas šiaulietis išrado būdą gaminti nepaprastą stiklą. Tas stiklas pasižymis tuo, kad vasarą nepraleidžia šilumos, o žiemą šalčio. Išradėjo žodžiais, vartojant šį stiklą namams, nereikia žiemą dvigubų langų ir, be to, langai dar neužšalą.

Lietuvos Muilo Fabrikas Auga.

Nesenai įsteigtas akc. bendrovės Lietuvos Muilo fabrikas Panevėžyje sparčiai auga ir savo gamybą plečia. Dabar per mėnesį fabrikas pagamina daugiau kaip 40,000 klg. muilo, tačiau jo visiems užsakymams patenkinti neužtenka.

Mussolini 6 Aukso Taisyklės aFšistų Valdininkams.

„Popolo d'Italia“ paskelbė Mussolini laišką, rašytą vienam partijos federaliniam sekretoriui, kur Mussolini išskaičiuoja šias 6 aukso taisykles, kurių privalo laikytis fašistų valdininkai:

1) Nei dienos nei nakties metu nelankyk prabangių restoranų, barų bei teatrų.

2) Eik kiek galima daugiau pėsčias, o jei yra reikalas, važiuok motociklu, bet venk prabangingo automobilio.

3) Pasirodyk oficialių paradų ir priėmimų proga juodais marškiniais ir venk cilindro.

4) Nepakeisk priprasto savo gyvenimo standarto nė vienoje savo gyvenimo smulkmenoje.

5) Būk punctualus ir mandagiausiai išklausk visų žmonių nuomonės.

6) Lankykis kuo dažniausiai darbininkų gyvenamuose kvartaluose ir stenkis pagelbėti darbo klasei tiek, kiek leidžia galimumai ypač šiais sunkiaisiais laikais.

Dega Miškai Estijoje.

Iš Estijos ateina kasdien naujų žinių apie didelius miško gaisrus. Pavojingiausias miškų gaisras kilo Vaivaršo miškuose, kur ugnis sunaikinusi 30 ha. miško.

62 sv. Gintaro Gabalas Banginio Pilve.

Netoli Azorų salų žvejai sugavo banginį, kurio pilve surado didelį gintaro gabalą, sveriantį apie 62 svarus.

Perkūnas Trenkė į Bažnyčią.

Čekoslovakijoje perkūnas trenkė į Zubrohlavo bažnyčią, kurioje tuo metu buvo pamaldos, ir užmušė 7 žmones.

5,000,000 Naujų Darbų.

Jungtinių Valstybių Tautinio Ekonominio Atgijimo biūro administratorius H. Johnson per savo vėliausią radio kalbą pareiškė, kad iki rugsėjo mėn. 1 d. atsiras darbo 5,000,000 darbininkų įvairiose pramonės ir industrijos srityse.

Gera Duona.

300,000 vyrų, kurie dabar gyvena federalinėse girininkų stovyklose per mėnesį užaugo 3 milijonus svarų. Tai reiškia, kad kiekvienas asmuo pasunkėjo 10 svarų.

Italų Armada Amerikoje.

Pradžioje liepos mėn. italų armada, susidedanti iš 25 lėktuvų, aplėdo Italiją su tikslu nuskristi į Čikagos Pasaulinę Parodą. Kelionė pavyko puikiai, tik vienas lėktuvas sudužo ir lakūnai buvo užmušti Amsterdame. Amerikoje svečiai prabuvo apie vidurį liepos ir liepos 25 d. paviešėję beveik dvi savaites išskrido į Kanadą. Šios armados vadas yra gen. Italo Balbo.

Amerikoje Atgija Dviračių Vartojimas.

Prieš kokį dešimtį metų, kada automobilių vartojimas Amerikoje pasiekė aukščiausią laipsnį, dviračiai buvo visai pamiršti. Nežinia, ar tai dėka depresijos ar kitų priežasčių dviračių vartojimas, ypatingai moterų tarpe, ima smarkiai atgyti.

Šešiapirščių Giminė.

Burge, Fehmarno saloje, gyvena viena moteriškė, kurios abi rankos su šešiais pirštais. Nesenai ta moteriškė pagimdė vaiką, kurio rankos irgi su šešiais pirštais. Matyt, tasai patologinis reiškinys virto paveldimu.

MISS KARAN ON COOKING

POTATOE DOUGHNUTS

3 tablespoons of butter,
3-4 cup sugar,
3 egg yolks, beaten lightly with
1 white,
1 teaspoon mace,,
1 cup mashed potatoes
1-4 cup milk
2½ cups flour,
4 teaspoon baking powder
1 teaspoon salt,
Little nutmeg added.

Cream butter add sugar, beaten eggs and stir in freshly mashed potatoes and milk. Sift flour with baking powder. Add salt, mace and little nutmeg; then add to first mixture. Work in more flour if necessary to handle lightly. Fry in deep fat. If a vegetable oil is used, fry at 370 degrees.

Dill Pickles.

3 quarts and 1 cup of water and
1 cup vinegar and 1 cup salt.

Mix the above ingredients and bring to boiling. Then cool. I like to make this solution in the evening let it stand over night and make up the pickles the next morning. Fill quart jars with fresh, crisp cucumbers, measuring 3 inches long and split lengthwise into quarters. Add 1-2 teaspoon powdered alum to each quart and one big bunch of dill. Pour over the pickling sirup and seal. One may place a few fresh grape leaves in each jar if desired. These aid in giving a desirable greenness to pickles, but the color is good without them. This amount of liquid covers about 6 quarts of pickles.

HOUSEHOLD HITS

Do not postpone the washing of dishes, the necessity to do many at once makes the task irksome.

— 0 —

When preparing meals do not participate in lengthy conversations with your lady neighbors. You may often regret that you did.

Mūsų Organizacijos Bruzdelninkai

Štai dar žodis kitas apie naujus vyčių vadus, kuriuos man teko pripuolamai laike pereito mėnesio susitikti.

90 kuopoje, Harrison — Kearny, šiais metais šeimininkauja J. Deskevičius. Pažymėtina, kad tos kuopos fin. rašt. V. Kemėziutė labai puikiai tvarko finansinius reikalus.

116-toje kuopoje Worcestery pirmininkauja V. Vieraitis. N. A. Vyčių suvažiavimas išrinko jį atstovu į Vyčių seimą ir įsakė jam gerokai išbarti dabartinius „lyderius“.

Tame pačiame Worcestery „tik kitam gale miesto labai gyvai sukasi V. Kereišis po 26 kuopą. Šiame mieste labai apsikriai bruzda ir dvasios vadai.

27 kuopai Norwood, vadovauja S. Navikaitė. Nors „Vytyj“ labai retai apie juos randi žinučių, vienok Norwoodiečiai bene turi didžiausią Vyčių kuopą Naujoje Anglijoje. Kun. Kneižys šioje apielinkėje daug gyvumo įneša.

Chicagos Apskričio priešaky dabar stovi V. Rekus. Jo nenuilstanti padėjėjai yra A. Manstavičius ir S. Šimulis. Nežiūrint, kad oficialiai jokių pareigų neužima apskritų vienok per pereitus metus Kastas Savickas dalyvavo kiekvienoj komisijoj. Girdė-

jau iš patikimų žmonių, kad Kastas yra advokatas.

112 kuopos pirmininkas Antanas Miškinis, plačiai žinomas kaipo fechtavimo (fencing) karalius, su savo kuopa ruošiasi prie surengimo seimo vakarienės.

36 kuopos vadas, L. Gritis ir kun. A. Valančius visaip dailina „Andriejaus Šelmystes“, kurias jie atvaizduos svečiams ir vietiniams gyventojams per seimo pramogas.

14 kuopos naujausias lyderis tai — Jonas Dainelis. Girdėt mobilizuoja didelę armiją ciceriečių. Kaip ir paprastai, anot jų dvasios vado kun. Vaičiūno, „Ciceriečiai chicagiečius lenvai nuveiks“.

Su kitais mūsų bruzdelninkais susitiksime seime. Tat likite sveiki iki pasimatymo seime.

Su godone,

Ponas Tadeušas.

BETTER MOVIES

Should you care to see a movie that you would really enjoy select one from the list given below.

“Double Harness.”

“The Rebel”.

“Mayor of Hell”.

“Professional Sweetheart”

“Gold Diggers of 1933”

“When Ladies Meet”

“Reunion in Vienna”

“The Nuisance”

“Zoo in Budapest”

“Peg o’ My Heart”

“Hell Below”

“The Working Man”

“A Bedtime Story”

Lietuviški vestuvninkai grįžta iš bažnyčios. Šis paveikslas imtas iš lietuviškos filmos „Onytė ir Jonukas“.

NEPAPRASTOS VESTUVĖS BUDAPEŠTE.

Jaunikis — 95 m., Nuotaka — 22 m.
Amžiaus..

Vengrijos sostinės Budapešto priemiesčiai Rakospalota, kuris šiaip nieku nepasižymi, praėjusią savaitę turėjo nepaprastą sensaciją. Sausakimšai prisigrūdusioj didelėj katalikų bažnyčioj tūkstančiai žmonių galėjo matyti, kaip buvo suteiktas moterystės sakramentas keisčiausiai pasaulio porai. Būtent, paprastas stalius, jau 95 metų amžiaus vedė vos 22 metų amžiaus merginą. Šios nepaprastos situoktūvės sutraukė žinoma, daugybę žmonių iš viso miesto ir jo apylinkių.

Naujai iškeptas „jaunavedis“ sudomino ir įvairių laikraščių atstovus, kurie atvyko su juo pasikalbėti. Visi jie patvirtina, kad senas jaunavedis atrodo, visai jaunas, bet, patikrinus jo gimimo metrikus, tikrai pasirodė, kad jis yra 95 metų amžiaus.

Paklaustas, dėl savo ilgo gyvenimo ir sveikatos paslapties senis atsakęs, kad jis jau dešimts metų visai negerias vandens. Kiekvieną rytą jis išgerias pašildyto vyno, ir tas vynas esąs jo ilgo gyvenimo eleksyras.

Briljantas, nuo kurio Alpstame...

Tai buvo 1870 metų pradžioj, neužilgo po prancūzų — vokiečių karo. Austrų imperatorius Pranas — Juozapas ruošė didelį balių, į kurį buvo sukviesta keli šimtai svečių — visa Vienos aukštoji visuomenė: diplomatija, ministeriai, arkivyskupai... Moterys švytravo savo parėdais.

Grafienė F., tuomet dar jauna mergina, — pirmą kartą buvo karališkuos rūmuose. Ją lydėjo jos motina, kuri į šį vakarą užsidėjo visas savo brangenybes, — jų skaičių seną giminės žiedą su dideliu, akinančiais baltu briljantu.

Baliaus įkaršty prie senelės priėjo vienos Europos valstybės pasiuntinys. Jis ilgai kalbėjo su ja, gėrėjosi jos žiedu ir, pagaliau, paprašė jį, kad galėtų arčiau pamatyti brangų akmenį.

Grafienės F. motina noriai išpildė jo prašymą. Pasiuntinys paėmė žiedą, užsimovė ant piršto su pasigėrėjimu prisimerkė ir... staiga nusitvėrė už širdies ir apalpo.

Svečiai susirūpinę subėgo prie apalpusio, atnešė jam vandens ir paruldė jį ant sofos. Netrukus diplomatas atsigavo ir mandagiai atsiprašęs senelę, maloniai šypsodamas, grąžino jai žiedą.

Nuo to laiko praėjo pusamžius. Pasiuntinys mirė, labai liūdnai užbaigęs savo gyvenimą. Mirė imperatorius Pranas — Juozapas. Mirė ir turtingoji senelė. Kilo revoliucija suirutės ir badas. Giminės brangenybės reikėjo parduoti.

Grafienės F. duktė irgi paseno. Jai reikėjo pinigų. Ji pasikvietė vieną Vienos geriausią auksakalį ir išėmė ir nedegamos spintos garsųjį žiedą.

Auksakalis nusiminęs nusišypsojo. — Žiedas neturi jokios vertės. Jame vietoj briljanto — paprastas stiklas.

Šį kartą apalpo žiedo savininkė. Ji tvirtino, kad penkiasdešimts metų žiedas išgulėjo spintoje. Nė vieną kartą grafienė jo nebuvo užsimovusi. O brangus akmuo — pakeistas.

Pakeistas... Tik dabar ji prisiminė diplomata, tik dabar suprato, dėl ko jis apalpo... Dar kartą žvilgterėjusi į žiedą, grafienė apalpo... amžinai.

The Philosophy of A Hermit

Knowledge is not so important as self-knowledge.

— 0 —

We may fool others occasionally, but we all get fooled in time.

— 0 —

The school of experience is the only one where every student has to work his or her own way through.

— 0 —

Paying as you go keeps many people from going.

— 0 —

Speaking about inflation, many people already had inflated opinions about their own importance.

— 0 —

An Eskimo woman at 40 has passed the old age mark of her race. But very few American women will ever admit they are 40.

— 0 —

Some people devote their time to social work; others come out and wave a flag.

Lakštingalos mokinamos... giedoti.

Pastebėta, kad Kalifornijos lakštingalos savo meilės giesmes čiulba ne taip gražiai ir švariai, kaip Europos lakštingalos Italijos Rivjeroj, Viduramžio ar Adrijos jūros pakraščiuose.

Šis faktas kaliforniečiams nedavė ramybės; jie įsigeidė savo lakštingalas išmokinti čiulbėti taip, kaip čiulba Italijos lakštingalos. Šiuo tikslu neseniai buvo padarytas toks mėginimas. Italijos lakštingalų čiulbėjimas buvo pervestas ant gramafono plokštelių. Tos plokštelės nugabentos į Kaliforniją ir bus griežiamos soduose bei raistuose, kur yra lakštingalų.

Šitokiu būdu Kalifornijos lakštingalos norima išmokinti europiškai čiulbėti.

ATSIŪSTA PAMINĖTI ŠV. KAZIMIERO DR-JOS LEIDINIAI.

Pirmosios Komunijos Atminimas. Parašė Kan. Dogelis, 32 pusl. Kaina 10 centų.

Religiniai Pasikalbėjimai su Mažais Vaikais. Vertė Talmantas, 310 Pusp. Kaina 3 lit.

Šv. Aurelijaus Augustino Išpažinimai. Vertė kun. Vaitkus, 385 pusl. Kaina 5 lit.

Tikėjimo Tiesų Santrauka. Priedas prie „Religinių Pasikalbėjimų su Mažais Vaikais“ 46 pusl. Kaina 30 centų.

Nykštukas. Tinka vaikų teatrų. Parašė Anna Brigader. Vertė J. Pakalkis. 79 pusl. Kaina 1 lit.

Nušvitusi Dulkė (Eilėraščiai) parašė M. Vaitkus. 198 pusl. Kaina 4 litai.

Šventoji Senojo Įstatymo Istorija. Parašė vysk. Paltarokas, 100 pusl. Kaina 2 liai.

Šventoji Naujojo Įstatymo Istorija. Parašė vysk. Paltarokas, 110 pusl. Kaina 2 litai.

Lotynos Kalbos Gramatika. Parašė Doc. Pankauskas, 150 pusl. Kaina 4,5 lit.

Šios knygos ir daugelis kitų puikių knygų galima gauti Šv. Kazimiero Draugijoje, Rotužės Aikštė No. 6 Kaunas, Lithuania.

Taipgi gauta Šv. Pranciškaus Lietuvių Parapijos Lawrence, Mass, 30 metų sukaktuvių paminėjimo brošiūrėlė. Puikiai aprašo parapijos gyvavimo istoriją.

Kentucky Burley Tabakas

"Nuo augitojo tiesiog jums"
Senasis Kentucky Burley Tabakas yra tikra tabako derliaus grietinė, kurią tik gali duoti vaisinga Kentucky žemė — prinokę lapai — švelnūs ir minkšti — su tuo seniu malonių kvapnių ir skonių, kokį tegali duoti tik atatinikamas tabako sendinimas. Mes pilnai tikime, kad jūs niekuomet nesate rūkę tabaką puikesniu skoniu ir daugiau patenkinantį negu šitas.

SPECIALIS SIULYMAS!

5 Sv. Rūkomo Tabako

\$1

Nunokęs, minkštas senoviškas tabako lapas.

Mūsų senasis Old Kentucky Burley visai napanišus į dirbtuvės gamintą tabaką: jis skirtingas, kaip diena nuo nakties — garantuojam, kad jame nėra chemikalų nei priesmokių, kurie paslepia trūkumus, sugadiną skonį ir kenksmingi sveikatai.

Mes naudojame tas pačias priemones, kokias naudojo tabakui apdirbt mūsų seneliai — visas kartumas panaikinamas — jis "nekanda" jūsų liežuviu ir nedžiovina gerklės. Tūkstančiai tabako vartotojų visam pasauly sako, kad šis mūsų tabakas nepamainomas rūkymui ir kramtymui.

Sumažink Savo Tabako Lėšas

Mes parduo-
1/2 dam tiesiog
nuo tabako

augintojo. Tas sumažina išlaidas 18c. svarui, nes mes vengiame tarpininkų. nevartojame gražių dėžučių, bet duodam gerą tabaką.

PINIGUS TAUPINANTI KAINA

Rūkymui	Svarai	Atsiųskite
ar	už	mums \$1.00
Kramtymui	\$1.00	ir mes tuo

jums atsiųsime 5 sv. pakelį tabako. Nigai gražinami, jei esate nepatenkinti.

5 sv. Old Kentucky Burley sudaro 40 didelių pakelių tabako pakelių rūkymui arba 50 gabalų kramtomo tabako.

Atsiųskite 25c. už pakelį tabako išbandyti. Už juos gausite svarą — minkšto ar stipraus tabako. Vienas pakelis jus įtikins.

Independent Tobacco Growers Association
Mc Clure Bldg. Frankfort, Ky.

Į Bepročių Namus.

Mokytojas klausia mokinį:

— Petrai, pasakyk man, kur atsidurtume, jei pradėtume kasti skylę žemėje per pat jos vidurį?

— Atsidurtume bepročių namuose, ponas mokytojau.

Mėsos Krautuvėje.

Grįžusi iš mėsos krautuvės Barbora skundžiasi:

— Tas krautuvininkas žiopyls. Paprašiau duoti jaučio galvą, o jis, avies galvą, užmiršo ir paduoda man kiaulės galvą.

Abu Muzikantai.

— Ar tamsta moki smuikuoti?

— Ar aš?

— Taigi, tamsta.

— Ne, aš nemoku, bet mano brolis, kuris Kaune gyvena... Palauk... jis taip pat nemoka...

Vienoje Ramiojo vandenyno saloje, kreipiasi laukinis žmogus į misionierių:

— Pakrikštykit mane su dviem mano žmonom:

— Negaliu mano sūnau. Aš tave galėsiu pakrikštyti tik tuomet, kai turėsi vieną žmoną. Krikščionims draudžiama turėti daugiau, kaip vieną.

Sąvaitėi praslinkus, laukinis vėl prašo misionieriaus:

— Prašau dabar mane pakrikštyti su mano vienintėle žmona.

— Gerai, mano sūnau. Bet kur gi tu padėjai savo antrąją žmoną?

— Suvalgiau....

— Stebiuosiu, drauguži, kad tu iki šiol tebekavalieriauni. Nejaugi nė viena panelė nenorėjo už tavęs tekėti.

— Dar ko — nenorėjo? Viena nešpetna mergiščia buvo pasiryžusi dėl manęs nusizudyti.

— Na, na, kaip tai buvo?

— Ogi, va, nesenai prisipažinau vienai, kad ją myliu ir kad noriu ją vesti. Ji tuomet man sako, kad, girdi, greičiau nuo tilto nušoksianti ir pasiskandinsianti, negu už manęs ištekėsianti.

Pastabumas.

— Kur tamsta taip skubi?

— Buvau pas gydytoją Keturakį, kuris turi grožio institutą...

— Taip! Bet matyti, kad ponio neradai namie...

Phone Cicero 1260

Dr. A. J. Gussen

LIETUVIS DENTISTAS
Hours: 10 A. M. to 9 P. M.
Sundays by Appointment

4847 WEST 14th STREET
CICERO, ILL.

Telephone Lafayette 5820

Dr. A. J. Paukštys

DENTISTAS—X-RAY
GAS GIVEN

4193 Archer Ave., Chicago.

Telephone Hemlock 0066

Dr. B. J. Rooth

LIETUVIS DENTISTAS
VALANDOS: 9 - 12; 1:30 - 5;
6:30 - 9 v. v.

7054 South Western Avenue

Office Phone Lafayette 4180

DR. V. C. STEELE

DENTIST

4180 Archer Avenue
Chicago, Ill.

DR. S. BIEŽIS

PHYSICIAN and SURGEON
OFFICE: 2201 West 22nd Street

Cor. S. Leavitt St. Tel. Canal 6222
Residence: 6640 S. Maplewood Ave.,
Phone Republic 7868—By Appointment
Hours: 1-3, 7-8 P. M. Sun. 10-12 A. M.

OFISAS ir RES. Tel. Grovehill 0617
Res. 6707 So. Artesian Avenue

DR. J. J. SIMONAITIS

GYDYTOJAS IR CHIRURGAS

2423 West Marquette Road
VALANDOS: 2 - 5 ir 7 - 9 vak.
Ketv. 9 - 12 ryte.

Telefonas Yards 1188

Stanley P. Mazeika

GRABORIUS IR
BALZAMUOTOJAS

Moderniška Kopyčia Dovanai
3319 AUBURN AVENUE

GET YOUR PRINTING DONE AT

K&L Press

4736 S. Wood St. Chicago.
Phone Lafayette 6298